

**ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΜΕ ΤΙΣ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΩΣΗ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ**

(Ανακοίνωση προς τα κράτη μέλη συνοδευόμενη από πρόταση κατάλληλων μέτρων)

(1999/C 288/02)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

- (1) Η Επιτροπή εξέδωσε το 1994 τις πρώτες της κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων⁽¹⁾. Η ισχύς των κατευθυντήριων αυτών γραμμών παρατάθηκε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999⁽²⁾. Το 1997, προσέθεσε στις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές ορισμένες ειδικές διατάξεις για τον τομέα της γεωργίας⁽³⁾.
- (2) Με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, των οποίων το κείμενο βασίζεται στις προηγούμενες, η Επιτροπή επιθυμεί να επιφέρει ορισμένες αλλαγές και διευκρινίσεις που υπαγορεύονται από διάφορους λόγους: καταρχάς, η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς απαιτεί μία αυξημένη επαγρύπνηση όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις. Η έκτη και εβδομή έκθεση για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων και ορισμένους άλλους τομείς της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁽⁴⁾ επισημαίνουν μια αύξηση του όγκου των ενισχύσεων ειδικών στόχων (ad hoc), μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται κυρίως οι ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στα νέα γερμανικά ομόσπονδα κράτη από την Treuhandanstalt ή την Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben. Εξάλλου, η καθιέρωση του ενιαίου νομίσματος θα επιταχύνει την αύξηση των ενδοκοινοτικών συναλλαγών. Οι συνέπειες των ενισχύσεων διάσωσης και αναδιάρθρωσης θα γίνουν τότε περισσότερο αισθητές στις συνθήκες ανταγωνισμού που επικρατούν εντός της Κοινότητας. Επιπλέον, η Επιτροπή ανέλαβε την υποχρέωση, στο σχέδιο δράσης της για την ενιαία αγορά⁽⁵⁾, να καταστήσει αυστηρότερους τους κανόνες σχετικά με τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη ότι η χορηγήση επαρκών ενισχύσεων μπορεί να περιορίσει τις κοινωνικές επιπτώσεις των αναδιάρθρωσεων. Η Επιτροπή επιχειρεί, ως εκ τουτού, να διευκρινίσει τους κανόνες για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης και να χαράξει με μεγαλύτερη αυστηρότητα τις κατευθυντήριες γραμμές με βάση τις οποίες θα προβαίνει στην εξέτασή τους.

- (3) Οι κρατικές ενισχύσεις που προορίζονται για τη διάσωση προβληματικών επιχειρήσεων από την πτώχευση και για την προώθηση της αναδιάρθρωσής τους δεν μπορούν να θεωρηθούν θεμιτές παρά μόνον υπό ορισμένους όρους. Παραδείγματος χάριν, για λόγους περιφερειακής κοινωνικής πολιτικής ή λαμβάνοντας υπόψη τα γενικότερα πλεονεκτήματα του κλάδου των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων (MME) για την οικονομία, ή ακόμη, κατ' εξαίρεση, επειδή κρίνεται σκόπιμο να διατηρηθεί μία ανταγωνιστική διάρ-

⁽¹⁾ ΕΕ C 368 της 23.12.1994, σ. 12.

⁽²⁾ ΕΕ C 67 της 10.3.1999, σ. 11.

⁽³⁾ ΕΕ C 283 της 19.9.1997, σ. 2· βλέπε επίσης υποσημείωση σχετικά με το κεφάλαιο 5.

⁽⁴⁾ COM(1998) 417 τελικό και COM(1999) 148 τελικό.

⁽⁵⁾ CSE(97) 1 τελικό.

θρωση της αγοράς, όταν η εξαφάνιση ορισμένων επιχειρήσεων μπορεί να οδηγήσει σε κατάσταση μονοπωλίου ή στενού ολιγοπωλίου.

2. ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ (ΣΕ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ ΜΕ ΆΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ)

2.1. ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

- (4) Δεν υπάρχει κοινοτικός ορισμός της προβληματικής επιχείρησης. Ωστόσο, η Επιτροπή θεωρεί ότι μία επιχείρηση είναι προβληματική κατά την έννοια των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, εφόσον δεν είναι ικανή, με δικούς της οικονομικούς πόρους ή με τους πόρους που είναι πρόδυμοι να συνεισφέρουν οι ιδιοκτήτες/μέτοχοι της και οι πιστωτές της, να ανακόψει τη ζημιογόνη πορεία της, η οποία θα την οδηγήσει, ελλείψει εξωτερικής παρέμβασης από το κράτος, προς μία σχεδόν βέβαιη οικονομική εξαφάνιση βραχυπρόθεσμα ή μεσοποιηθέσμα.
- (5) Συγκεκριμένα, μια επιχείρηση θεωρείται σε κάθε περίπτωση, ανεξαρτήτως μεγέθους, ως προβληματική, στο πλαίσιο των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών:
 - α) εάν πρόκειται για εταιρεία οι εταίροι της οποίας έχουν περιορισμένη ευθύνη⁽⁶⁾, εφόσον έχει εξαφανισθεί πάνω από το ήμισυ του εγγεγραμμένου της κεφαλαίου⁽⁷⁾ και άνω του ενός τετάρτου του κεφαλαίου αυτού έχει χαδεί στην διάρκεια των δώδεκα τελευταίων μηνών, ή
 - β) εάν πρόκειται για εταιρεία απεριόριστης ευθύνης⁽⁸⁾, εφόσον έχει εξαφανισθεί πάνω από το ήμισυ των ίδιων πόρων της, όπως εμφανίζονται στα βιβλία της εταιρείας, και άνω του ενός τετάρτου των πόρων αυτών έχει χαδεί στην διάρκεια των δώδεκα τελευταίων μηνών, ή
 - γ) για όλες τις μορφές επιχειρήσεων, εφόσον πληροί τις προϋποθέσεις του εδυνικού δικαίου για να υπαχθεί σε συλλογική διαδικασία λόγω της αφερεγγυότητάς της

⁽⁶⁾ Πρόκειται κυρίως για μορφές εταιρειών που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο της οδηγίας 78/660/EOK του Συμβουλίου (ΕΕ L 222 της 14.8.1978, σ. 11), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/605/EOK του Συμβουλίου (ΕΕ L 317 της 16.11.1990, σ. 60).

⁽⁷⁾ Κατ' αναλογία με τις διατάξεις της οδηγίας 77/91/EOK του Συμβουλίου (ΕΕ L 26 της 30.1.1977, σ. 1).

⁽⁸⁾ Πρόκειται κυρίως για μορφές εταιρειών που περιλαμβάνονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 90/605/EOK.

(6) Συνήθως, οι δυσχέρειες μιας επιχείρησης εκδηλώνονται με αύξηση των ζημιών, μείωση του κύκλου εργασιών, διόγκωση των αποθεμάτων, πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα, μείωση του ακαδέριστου περιθώριου αυτοχρηματοδότησης, αυξανόμενη δανειοληπτία, αύξηση των οικονομικών επιβαρύνσεων καθώς και εξασθένιση ή εξαφάνιση της αξίας του καθαρού ενεργητικού. Στις σοβαρότερες περιπτώσεις, η επιχείρηση μπορεί να έχει καταστεί αφερέγγυα ή να υπάγεται σε συλλογική διαδικασία του εδυνικού δικαίου λόγω αφερεγγυότητας. Στην τελευταία περίπτωση, οι παρούσες κατευθυντήριες οδηγίες εφαρμόζονται στις ενισχύσεις που χορηγούνται επ' ευκαιρία σχετικής διαδικασίας που καταλήγει σε συνέχιση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης. Σε όλες τις περιπτώσεις, η επιχείρηση δεν είναι επιλέξιμη παρά μόνο εφόσον διαπιστωθεί η αδυναμία της να εξασφαλίσει την ανάκαμψή της με δικούς της πόρους ή με την εξασφάλιση κεφαλαίων από τους ιδιοκτήτες/μετόχους ή τους πιστωτές της.

(7) Στο πλαίσιο των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, μία επιχείρηση που δημιουργήθηκε πρόσφατα⁽⁹⁾ δεν είναι επιλέξιμη για ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης, ακόμη και αν η αρχική της χρηματοοικονομική θέση είναι επισφαλής⁽¹⁰⁾. Αυτό ισχύει ιδιώς όταν μια νέα επιχείρηση προκύπτει κυρίως από εκκαθάριση προϋπάρχουσας επιχείρησης ή από ανάληψη μόνο του ενεργητικού της.

(8) Μια εταιρεία που αποτελεί μέρος ενός ομίλου, δεν είναι καταρχήν επιλέξιμη για ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης, εκτός εάν μπορεί να αποδειχθεί ότι η εταιρεία έχει ειδικές δυσχέρειες οι οποίες δεν προκύπτουν από αυθαίρετη κατανομή των δαπανών στο πλαίσιο του ομίλου, και ότι οι δυσχέρειες αυτές είναι πολύ σοβαρές για να αντιμετωπιστούν από τον ίδιο τον όμιλο.

2.2. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΔΙΑΣΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

(9) Οι ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση των επιχειρήσεων εξατάζονται στις ίδιες κατευθυντήριες γραμμές, διότι και στις δύο περιπτώσεις η κυβέρνηση αντιμετωπίζει μία προβληματική επιχείρηση και η ενίσχυση και η αναδιάρθρωση αποτελούν συχνά δύο φάσεις, μολονότι με σαφώς διαφορετικούς μηχανισμούς, μιας ενιαίας πράξης.

(10) Μια ενίσχυση διάσωσης έχει από τη φύση της μεταβατικό χαρακτήρα. Πρέπει να επιτρέπει σε μία προβληματική επιχείρηση να συνεχίσει τις δραστηριότητές της για μία περίοδο που αντιστοιχεί στο απαιτούμενο διάστημα για την επεξεργασία σχεδίου αναδιάρθρωσης ή εκκαθάρισης, ή/και στο διάστημα που χρειάζεται για να αποφανθεί η Επιτροπή σχετικά με το σχέδιο αυτό.

⁽⁹⁾ Η σύσταση εκ μέρους μιας επιχείρησης θυγατρικής απλώς και μόνο για την ανάληψη των στοιχείων του ενεργητικού και ενδεχομένως του παθητικού της δεν θεωρείται ως δημιουργία νέας επιχείρησης.

⁽¹⁰⁾ Μόνες εξαιρέσεις στον κανόνα αυτό είναι οι περιπτώσεις που διαχειρίζεται η Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben στο πλαίσιο της αποστολής της για τις ιδιωτικοποιήσεις και άλλες ανάλογες περιπτώσεις στα νέα ομόσπονδα κράτη, και ιδίως για επιχειρήσεις από εκκαθαρίσεις ή εξαγορές μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999.

(11) Αντίθετα, η αναδιάρθρωση βασίζεται σε ένα εφικτό, συγκροτημένο και διεξοδικό πρόγραμμα για την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας μίας επιχείρησης. Η αναδιάρθρωση συνήθως περιλαμβάνει ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα στοιχεία: την αναδιοργάνωση και τον εξορθολογισμό των δραστηριοτήτων της επιχείρησης σε μία αποτελεσματικότερη βάση που κατά κανόνα συνεπάγεται την εγκατάλειψη δραστηριοτήτων που είναι ζημιογόνες, την αναδιάρθρωση των υπόλοιπων δραστηριοτήτων που μπορούν να καταστούν εκ νέου ανταγωνιστικές και, ενδεχομένως, την ανάπτυξη νέων βιώσιμων δραστηριοτήτων. Η αναδιάρθρωση του παραγωγικού δυναμικού συνήθως πρέπει να συνοδεύεται από χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση (εισφορές κεφαλαίου, μείωση του χρέους). Αντίθετα, η αναδιάρθρωση, κατά την έννοια των παρουσών κατευθυντήριων οδηγιών, δεν περιορίζεται μόνο σε μια χρηματοοικονομική ενίσχυση για την αποκατάσταση των προηγούμενων ζημιών, χωρίς παρέμβαση στις αιτίες αυτών των ζημιών.

2.3. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

(12) Οι κατευθυντήριες γραμμές ισχύουν για όλους τους τομείς δραστηριοτήτων (εκτός από αυτούς που καλύπτονται ακόμη από τη συνήθη EKA), με την επιφύλαξη ειδικών κατά κλάδους κανόνων σχετικά με τις προβληματικές επιχειρήσεις⁽¹¹⁾. Στο κεφάλαιο 5 περιλαμβάνονται οι ειδικοί κανόνες σχετικά με τη γεωργία που θεσπίστηκαν το 1997.

2.4. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 87 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΚ

(13) Οι κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση ή την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων τείνουν από τη φύση τους να στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό. Στο βαθμό που επηρεάζουν τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, εμπληκτούν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνήθης.

(14) Οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης μπορούν να λάβουν διάφορες μορφές, όπως εισφορές κεφαλαίου, διαγραφή χρεών, δάνεια, φορολογικές ελαφρύνσεις ή μειωμένες εισφορές κοινωνικής ασφάλισης και εγγυήσεις δανείων. Αντίθετα, και εκτός ειδικής αντίθετης διάταξης σε άλλο κοινοτικό κείμενο περί κρατικών ενισχύσεων, οι ενισχύσεις διάσωσης πρέπει να περιορίζονται σε δάνεια ή εγγυήσεις δανείων (βλέπε σημεία 23 έως 27).

(15) Η πηγή της ενίσχυσης μπορεί να βρίσκεται σε οποιοδήποτε διοικητικό επίπεδο⁽¹²⁾, εδυνικό, περιφερειακό ή τοπικό, ή να προέρχεται από οποιαδήποτε «δημόσια επιχείρηση», όπως ορίζεται στο άρθρο 2 της οδηγίας 80/723/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1980, περί της διαφάνειας των οικο-

⁽¹¹⁾ Τέτοιοι ειδικοί κανόνες υπάρχουν στον κλάδο της ναυπηγικής βιομηχανίας (κανονισμός (ΕΚ) 1540/98 του Συμβουλίου ΕΕ L 202 της 18.7.1998, σ. 1), το πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων στον τομέα των αυτοκινήτων (ΕΕ C 279 της 15.9.1997, σ. 1) και οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις αεροπορικές μεταφορές (ΕΕ C 350 της 10.12.1994, σ. 5).

⁽¹²⁾ Περιλαμβανομένων και των ενισχύσεων που συγχρηματοδοτούνται από τα κοινοτικά ταμεία.

νομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων⁽¹³⁾. Για παράδειγμα, οι ενισχύσεις διάσωσης ή αναδιάρθρωσης μπορούν να προέρχονται από δημόσιες εταιρείες χαρτοφυλακίου ή εταιρείες επενδύσεων που χρηματοδοτούνται με δημόσιους πόρους⁽¹⁴⁾.

- (16) Για να καθορισθεί σε ποιες περιπτώσεις οι εισφορές κεφαλαίου από το κράτος σε επιχειρήσεις οι οποίες ανήκουν σ' αυτό περιέχουν στοιχεία ενίσχυσης, το εφαρμοζόμενο κριτήριο βασίζεται στην αρχή του «ιδιώτη επενδυτή που ενεργεί υπό συνθήκες οικονομιάς της αγοράς»⁽¹⁵⁾. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, εάν, υπό τις ίδιες συνθήκες ένας σώφρων ιδιώτης επενδυτής ο οποίος αναπτύσσει δραστηριότητες σε μία οικονομία αγοράς θα διέθετε τα αναγκαία χρηματοδοτικά μέσα, τότε η παροχή ή εγγύηση χρηματοδοτικών πόρων σε μία επιχείρηση δεν συνιστούν ενίσχυση.
- (17) Αντίθετα, όταν το κράτος χορηγεί ή εγγυάται χρηματοδοτικούς πόρους προς μία εταιρεία η οποία είναι σε δυσχερή χρηματοοικονομική θέση, πρέπει να θεωρηθεί ως πιθανόν η μεταβίβαση αυτή να περιέχει στοιχεία κρατικής ενίσχυσης. Κατά συνέπεια, οι πράξεις αυτού του είδους πρέπει να ανακοινώνονται εκ των προτέρων στην Επιτροπή, ενδεχομένως μέσω της κοινοποίησης καθεστώτος, σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης⁽¹⁶⁾. Το τεκμήριο ύπαρξης ενίσχυσης ισχυροποιείται όταν υπάρχει πλεονάζουσα διαρθρωτική παραγωγική ικανότητα σε κλίμακα Κοινότητας ή Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου σε αγορά όπου ασκεί δραστηριότητες ο αποδέκτης της ενίσχυσης ή όταν ο βιομηχανικός τομέας ως σύνολο αντιμετωπίζει δυσκολίες.
- (18) Η εκτίμηση των ενισχύσεων διάσωσης ή αναδιάρθρωσης δεν πρέπει να επηρεάζεται από αλλαγές στην ιδιοκτησία της ενισχυόμενης επιχείρησης.

2.5. ΣΥΜΒΙΒΑΣΙΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΑΓΟΡΑ

- (19) Το άρθρο 87 παράγραφος 2 και 3 της συνθήκης EK προβλέπει τις δυνατότητες συμβιβάσιμου με την κοινή αγορά των ενισχύσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1. Η μόνη βάση για να θεωρηθούν συμβιβάσιμες οι ενισχύσεις δεομδηνίας ή άλλων έκτακτων γεγονότων [άρθρο 92 παράγραφος 2 στοιχείο β)] που δεν εξετάζονται εδώ είναι το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ). Βάσει της διάταξης αυτής η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να εγκρίνει «ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως

⁽¹³⁾ ΕΕ L 195 της 29.7.1980, σ. 35, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 93/84/EK (ΕΕ L 254 της 12.10.1993, σ. 16).

⁽¹⁴⁾ Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 23.3.1977, υπόθεση 78/76, Steinike und Weinlig κατά Γερμανίας, Συλλογή 1977, σ. 595. Crédit Lyonnais κατά Usinor-Sacilor, ανακοινώθηκε την περίοδο 91/1045.

⁽¹⁵⁾ Ανακοίνωση επί των δημοσίων επιχειρήσεων στον κλάδο της μεταποίησης, ΕΕ C 307 της 13.11.1993, σ. 3.

⁽¹⁶⁾ Βλέπε συγκεκριμένα σημείο 27 της ανακοίνωσης επί των δημοσίων επιχειρήσεων στον κλάδο της μεταποίησης, ΕΕ C 307 της 13.11.1993, σ. 3.

ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων . . . εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον.»

- (20) Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης μπορούν να συμβάλλουν στην ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων χωρίς να επηρεάζουν τις συναλλαγές σε βάρος του κοινοτικού συμφέροντος, εφόσον τηρούνται οι όροι που παρατίθενται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές. Σε περιπτώσεις που οι προς διάσωση ή αναδιάρθρωση επιχειρήσεις είναι εγκατεστημένες σε ενισχυόμενες περιοχές, η Επιτροπή θα λάβει υπόψη της τους περιφερειακούς παράγοντες σύμφωνα με τα στοιχεία α) και γ) του άρθρου 87 παράγραφος 3, όπως αναλύεται στα σημεία 53 και 54.

2.6. ΆΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

- (21) Υπενθυμίζεται ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να επιτρέψει ενισχύσεις διάσωσης ή αναδιάρθρωσης προβληματικών επιχειρήσεων, εφόσον οι όροι χορήγησής τους οι σχετικοί με το αντικείμενο της ενίσχυσης, αντιβαίνουν στις άλλες διατάξεις της συνθήκης (και του παράγωγου δικαίου) εκτός εκείνων των άρθρων 87 και 88.

3. ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΔΙΑΣΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΠΟΥ ΚΟΙΝΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- (22) Το παρόν κεφάλαιο αφορά αποκλειστικά τις ενισχύσεις που κοινοποιούνται μεμονωμένα στην Επιτροπή. Υπό ορισμένους όρους, η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει καθεστώτα ενισχύσεων διάσωσης και αναδιάρθρωσης. Οι προϋποθέσεις για την έγκριση τέτοιων καθεστώτων περιλαμβάνονται κατωτέρω στο κεφάλαιο 4.

3.1. ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΔΙΑΣΩΣΗΣ

- (23) Για να εγκριθούν από την Επιτροπή, οι ενισχύσεις διάσωσης, όπως ορίζονται στο σημείο 12, πρέπει:
 - α) να αποτελούν ενισχύσεις ρευστότητας υπό τη μορφή εγγυήσεων δανείου ή δανείων⁽¹⁷⁾. Και στις δύο περιπτώσεις, τα δάνεια πρέπει να συνάπτονται με επιτόκια ανάλογα με εκείνα που ισχύουν για τα δάνεια σε υγείες επιχειρήσεις, και ιδίως με τα επιτόκια αναφοράς που ορίζει η Επιτροπή·

⁽¹⁷⁾ Προβλέπεται η δυνατότητα εξαίρεσης όταν πρόκειται για ενισχύσεις διάσωσης στον τραπεζικό κλάδο, για να δοθεί στο πιστωτικό ίδρυμα η δυνατότητα να συνεχίσει να ασκεί προσωρινά την τραπεζική του δραστηριότητα σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία περί προληπτικής εποπτείας, (οδηγία του Συμβουλίου 89/647/EOK, της 18ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με τον συντελεστή φερεγγυότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων ΕΕ L 386 της 30.12.1989, σ. 14). Κάθε ενίσχυση άλλης μορφής εκτός της προβλεπόμενης από το στοιχείο β), και ιδίως εισφορά κεφαλαίου ή μη πλήρως εξασφαλισμένο δάνειο, θα λαμβάνεται υπόψη κατά την εξέταση τυχόν αντισταθμιστικών μέτρων στο πλαίσιο σχεδίου αναδιάρθρωσης σύμφωνα με τα σημεία 35 έως 39.

- β) να συνδέονται με δάνεια η περίοδος αποπληρωμής των οποίων δεν υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες⁽¹⁸⁾ από την καταβολή της τελευταίας δόσης τους στην επιχείρηση.
- γ) να δικαιολογούνται από σοβαρούς κοινωνικούς λόγους και να μην έχουν πολύ αρνητικές επιπτώσεις (spillover) σε άλλα κράτη μέλη.
- δ) κατά την κοινοποίησή τους, να συνοδεύονται από δέσμευση του κράτους μέλους να υποβάλει στην Επιτροπή, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία έγκρισης της ενίσχυσης διάσωσης, είτε σχέδιο αναδιάρθρωσης, είτε σχέδιο εκκαθάρισης, είτε αποδείξεις ότι το δάνειο έχει επιστραφεί ολοσχερώς ή/και ότι έχει αποσβεσθεί η εγγύηση.
- ε) να περιορίζονται στο ποσό που απαιτείται για τη διατήρηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης (για παράδειγμα, να καλύπτουν τα μισθολογικά έξοδα ή τις τρέχουσες προμήθειες) κατά το χρονικό διάστημα για το οποίο εγκρίνεται η ενίσχυση.
- (24) Η αρχική έγκριση της ενίσχυσης διάσωσης καλύπτει χρονικό διάστημα έξι μηνών κατ' ανώτατο όριο ή, αν το κράτος μέλος έχει υποβάλει σχέδιο αναδιάρθρωσης εντός της προθεσμίας αυτής, μέχρι ότου η Επιτροπή αποφανθεί επί του σχεδίου αυτού. Κατόπιν της αρχικής έγκρισης, και σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, η Επιτροπή θα μπορεί να επιτρέπει παράταση της αρχικής εξάμηνης προθεσμίας, εφόσον το ζητήσει το κράτος μέλος.
- (25) Η ενίσχυση θα πρέπει να έχει εξαιρετικό χαρακτήρα με στόχο τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης για περιορισμένο χρονικό διάστημα, στη διάρκεια του οποίου μπορεί να αξιολογηθεί το μέλλον της. Αντίθετα, δεν μπορούν να γίνουν δεκτές οι επανειλημμένες απόπειρες διάσωσης, που στην ουσία διατηρούν απλώς το status quo, αναβάλλουν το αναπόφευκτο και εν τω μεταξύ μεταδέουν τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα σε άλλους αποτελεσματικότερους παραγωγούς ή σε άλλα κράτη μέλη.
- (26) αν το κράτος μέλος δεν τηρήσει την εξάμηνη προθεσμία για την ανάληψη δέσμευσης που προβλέπεται στο σημείο 23 στοιχείο δ), και σε περίπτωση μη υποβολής δεόντως αιτιολογημένης αίτησης παράτασής της, η Επιτροπή θα κινεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2.
- (27) Η έγκριση των ενισχύσεων διάσωσης δεν προδικάζει την μετέπειτα έγκριση ενισχύσεων βάσει σχεδίου αναδιάρθρωσης, το οποίο θα πρέπει να εκτιμηθεί με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του.
- (18) Η εξόφληση του δανείου που συνδέεται με την ενίσχυση διάσωσης μπορεί ενδεχομένως να καλύπτεται από την ενίσχυση αναδιάρθρωσης που μπορεί να εγκρίνεται στη συνέχεια η Επιτροπή.
- 3.2. ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ
- 3.2.1. Βασική προσέγγιση
- (28) Οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης δημιουργούν ιδιαίτερα προβλήματα όσον αφορά τον ανταγωνισμό, δεδομένου ότι ενδέχεται να μετατοπίσουν άνισα το βάρος της διαφρωτικής προσαρμογής και των κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων σε άλλους παραγωγούς οι οποίοι δεν λαμβάνουν ενίσχυση και σε άλλα κράτη μέλη. Για το λόγο αυτό, οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης κατά γενικό κανόνα επιτρέπονται μόνο σε περιπτώσεις κατά τις οποίες μπορεί να αποδειχθεί ότι η έγκριση της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης δεν είναι αντιθέτη με το κοινοτικό συμφέρον. Αυτό είναι δυνατόν μόνο με βάση αυστηρά κριτήρια και εφόσον διαπιστωθεί ότι οι ενδεχόμενες στρεβλωτικές συνέπειες της ενίσχυσης αντισταθμίζονται από τα πλεονεκτήματα της διατήρησης των δραστηριοτήτων της επιχείρησης (ουγκεκριμένα, αν αποδεικνύεται ότι οι καθαρές επιπτώσεις από τις απολύτες που θα ακολουθήσουν την πτώχευση της επιχείρησης, σε συνδυασμό με τις επιπτώσεις για τους προμηθευτές, θα οξυναν τα προβλήματα απασχόλησης σε τοπικό, περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο, ή, κατ' εξαίρεση, ότι η εξαφάνιση της επιχείρησης θα οδηγούσε σε μονοπολιακές ή στενά ολιγοπολιακές καταστάσεις) και, ενδεχομένως, με επαρκή ανταλλάγματα υπέρ των ανταγωνιστών.
- 3.2.2. Όροι για την έγκριση ενίσχυσης
- (29) Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων για τις ενισχύσμενες περιοχές, τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και το γεωργικό κλάδο (βλέπε σημεία 53, 54 και 54 και κεφάλαιο 5), η Επιτροπή επιτρέπει μία ενίσχυση μόνο υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- a) Επιλεξιμότητα της επιχείρησης
- (30) Η επιχείρηση πρέπει να μπορεί να θεωρηθεί ως προβληματική κατά την έννοια των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών (βλέπε σημεία 4 έως 8).
- β) Αποκατάσταση της βιωσιμότητας
- (31) Η χορήγηση της ενίσχυσης προϋποθέτει την εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης το οποίο, για κάθε μεμονωμένη ενίσχυση, επικυρώνεται από την Επιτροπή.
- (32) Το σχέδιο αναδιάρθρωσης, του οποίου η διάρκεια πρέπει επίσης να είναι όσο το δυνατόν περιορισμένη, πρέπει να επιτρέπει την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας της επιχείρησης μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα, με βάση ορισμένες ρεαλιστικές υποθέσεις όσον αφορά τους μελλοντικούς όρους λειτουργίας. Η ενίσχυση αναδιάρθρωσης πρέπει, επομένως, να συνδέεται με ένα βιώσιμο σχέδιο

αναδιάρθρωσης, για το οποίο αναλαμβάνει σχετική δέσμευση το κράτος μέλος. Το σχέδιο αυτό πρέπει να υποβληθεί στην Επιτροπή με διεύθυνση της αναγκαίες διευκρινίσεις, και ιδίως να συνοδεύεται από μία μελέτη αγοράς⁽¹⁹⁾. Η βελτίωση της βιωσιμότητας πρέπει να προκύψει κατά κύριο λόγο από τη λήψη εσωτερικών μέτρων που περιλαμβάνονται στο σχέδιο αναδιάρθρωσης. Δεν μπορεί να βασίζεται σε εξωτερικούς παράγοντες, τους οποίους δεν μπορεί να επηρεάσει καθόλου η επιχείρηση, όπως διακυμάνσεις των τιμών ή της ζήτησης, παρά μόνον εφόσον οι υποδέσεις που διατυπώνονται για την εξέλιξη της αγοράς τυχάνουν γενικής αποδοχής. Η αναδιάρθρωση θα πρέπει να συνεπάγεται την εγκατάλειψη των δραστηριοτήτων που, ακόμη και μετά την αναδιάρθρωση, παραμένουν διαφθωτικά ζημιογόνες.

- (33) Στο σχέδιο αναδιάρθρωσης περιγράφονται οι συνθήκες που προκάλεσαν τις δυσχέρειες της επιχείρησης, ώστε να διαπιστωθεί κατά πόσον είναι πρόσφορα τα προτεινόμενα μέτρα. Λαμβάνεται ιδίως υπόψη η παρούσα κατάσταση και οι μελλοντικές προοπτικές της προσφοράς και της ζήτησης στην αγορά των σχετικών προϊόντων, διατυπώνοντας διάφορες αισιόδοξες, απαισιόδοξες και ενδιάμεσες υποδέσεις, καθώς και οι ειδικές δυνάμεις και αδυναμίες της επιχείρησης. Επιτρέπει στην επιχείρηση να αποκτήσει προοδευτικά μία νέα διάρθρωση που της δίνει προοπτικές μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας καθώς και τη δυνατότητα να λειτουργεί με δικούς της πόρους.
- (34) Το σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει να προβλέπει μία μετεξέλιξη της επιχείρησης που θα της επιτρέπει να καλύπτει, μετά την ολοκλήρωση της αναδιάρθρωσης, όλα της τα έξοδα, περιλαμβανομένης της απόσβεσης και των χρηματοοικονομικών δαπανών. Η προσδοκώμενη απόδοση των ίδιων κεφαλαίων της αναδιαρθρωμένης επιχείρησης θα πρέπει να είναι επαρκής ώστε να της επιτρέψει να αντικεντωπίσει τον ανταγωνισμό στην αγορά με τις δικές της δυνάμεις.

γ) Πρόληψη των αδικαιολόγητων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού

- (35) Θα πρέπει να ληφθούν μέτρα για τον περιορισμό, στο μέτρο του δυνατού, των δυσμενών συνεπειών που θα έχει η ενίσχυση για τους ανταγωνιστές. Διαφορετικά, η ενίσχυση θα πρέπει να θεωρηθεί ως «αντίθετη προς το κοινό συμφέρον» και συνεπώς ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.
- (36) Αυτό σημαίνει, συνήθως, περιορισμό της παρουσίας που μπορεί να έχει η επιχείρηση στην αγορά ή τις αγορές της μετά τη λήξη της περιόδου αναδιάρθρωσης. Εάν η(οι) σχε-

⁽¹⁹⁾ Οι απαραίτητες πληροφορίες για να μπορέσει η Επιτροπή να προβεί σε ικανοποιητική εξέταση της ενίσχυσης καθορίζονται στο παράρτημα 1.

τική(ες) αγορά(ές) ⁽²⁰⁾ είναι αμελητέα(ες) σε επίπεδο Κοινότητας και ΕΟΧ ή εάν το(τα) μερίδιο(α) που κατέχει στην(ις) αγορά(ές) αυτή(ές) η επιχείρηση είναι αμελητέο(α), πρέπει να θεωρηθεί ότι δεν υπάρχει αδικαιολόγητη στρεβλωση του ανταγωνισμού. Ως εκ τούτου, πρέπει να θεωρηθεί ότι ο όρος αυτός δεν ισχύει καταρχήν για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, εκτός εάν ορίζεται το αντίθετο σε διατάξεις περί κρατικών ενισχύσεων για επιμέρους τομείς.

- (37) Ο υποχρεωτικός περιορισμός ή μείωση της παρουσίας της επιχείρησης στην αγορά ή τις αγορές στις οποίες δραστηριοποιείται αποτελεί αντισταθμιστικό μέτρο για τους ανταγωνιστές. Το αντισταθμιστικό αυτό μέτρο πρέπει να είναι ανάλογο με τις στρεβλωτικές επιπτώσεις που έχει η ενίσχυση και ιδίως με το σχετικό βάρος της επιχείρησης στην αγορά ή τις αγορές της. Η Επιτροπή καθορίζει την έκταση του περιορισμού ή της μείωσης αυτής με βάση τη μελέτη αγοράς που επισυνάπτεται στο σχέδιο αναδιάρθρωσης και, εφόσον κινηθεί η σχετική διαδικασία, με βάση τις πληροφορίες που παρέχουν οι παρεμβαίνοντες τρίτοι. Η μείωση της παρουσίας της επιχείρησης πραγματοποιείται μέσω του σχεδίου αναδιάρθρωσης και με τους όρους που ενδεχομένως επισυνάπτονται.
- (38) Σε περίπτωση που η μείωση ή ο περιορισμός αυτός ενδέχεται να οδηγήσει σε έκδηλη επιδείνωση στη διάρθρωση της αγοράς, για παράδειγμα οδηγώντας έμφεσα στη δημιουργία μονοπωλίου ή ολιγοπωλίου, η ανάγκη λήψης αντισταθμιστικών μέτρων λαμβάνεται υπόψη με λιγότερη αυστηρότητα.
- (39) Τα αντισταθμιστικά μέτρα μπορούν να λάβουν διάφορες μορφές, ανάλογα με το κατά πόσον η επιχείρηση δραστηριοποιείται ή μη σε αγορά που εμφανίζει πλεονάζον παραγωγικό δυναμικό. Για την ύπαρξη ή μη πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας που χαρακτηρίζει την αγορά, η Επιτροπή μπορεί να λάβει υπόψη όλα τα τα χρήσιμα στοιχεία τα οποία διαθέτει:

- i) σε περίπτωση που υπάρχει διαφθωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα σε κλίμακα Κοινότητας ή ΕΟΧ σε μία αγορά στην οποία ασκεί δραστηριότητες ο αποδεκτής της ενίσχυσης, το σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει να συμβάλλει στην εξυγίανσή της, σε συνάρτηση με τη λαμβανόμενη ενίσχυση και με τις επιπτώσεις της στην εν λόγω αγορά, μέσω μιας μη αναστρέψιμης μείωσης της παραγωγικής ικανότητας. Η μείωση της παραγωγικής ικανότητας είναι μη αναστρέψιμη εφόσον τα σχετικά στοιχεία

⁽²⁰⁾ Όπως ορίζεται στο πολυτομεακό πλαίσιο για τις περιφερειακές ενισχύσεις προς μεγάλα επενδυτικά σχέδια (σημείο 7.6, ΕΕ C 107 της 7.4.1998, σ. 7): «Η σχετική αγορά προϊόντος που εξυπηρετεί τον προσδιορισμό των μεριδίων αγοράς περιλαμβάνει τα προϊόντα, τις υπηρεσίες που αφορά το επενδυτικό πρόγραμμα και, κατά περίπτωση, τα υποκατάστατα που λαμβάνει υπόψη ο καταναλωτής (με βάση τα χαρακτηριστικά των προϊόντων, τις τιμές τους και τη χρήση για την οποία προορίζονται) ή ο παραγωγός (με βάση την ευελιξία των παραγωγικών εγκαταστάσεων). Η γεωγραφική αγορά αναφοράς περιλαμβάνει συνήθως ολόκληρο τον ΕΟΧ ή εναλλακτικά ένα σημαντικό τμήμα του, εφόσον οι συνθήκες ανταγωνισμού σ' αυτό διαφέρουν αρκετά από άλλες περιοχές του ΕΟΧ. Σε ορισμένες περιπτώσεις η αγορά αναφοράς μπορεί να είναι παγκόσμια». Διευκρινίζεται με υποσημείωση ότι εάν η επένδυση αφορά την παραγωγή ενδιάμεσων προϊόντων, η σχετική αγορά μπορεί να είναι η αγορά του τελικού προϊόντος εάν το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής δεν διατίθεται στην αγορά του ενδιάμεσου προϊόντος.

χεία του ενεργητικού χάνουν οριστικά την ικανότητα να παράγουν στο προηγούμενο επίπεδο ή μεταρρυθμίζονται οριστικά την ικανότητα να παράγουν στο προηγούμενο επίπεδο ή μεταρρυθμίζονται οριστικά ενώφει μίας άλλης χρήσης. Στην περίπτωση αυτή, η πώληση παραγωγικού δυναμικού σε ανταγωνιστές δεν αποτελεί επαρκές μέτρο, εκτός εάν οι εγκαταστάσεις προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε γεωγραφική αγορά στην οποία η μόνιμη εκμετάλλευσή τους δεν έχει σημαντικές επιπτώσεις στις συνθήκες ανταγωνισμού που επικρατούν στην Κοινότητα. Ο απαιτούμενος περιορισμός του παραγωγικού δυναμικού πρέπει να συμβάλλει στη μείωση της παρουσίας της ενίσχυμενης επιχείρησης στην αγορά ή τις αγορές της,

- ii) σε περίπτωση, αντίθετα, που δεν υπάρχει στην Κοινότητα ή τον ΕΟΧ διαφρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα σε μία αγορά που εξυπηρετεί ο δικαιούχος της ενίσχυσης, η Επιτροπή θα εξετάζει κατά πόσον θα πρέπει να ζητηθεί η λήψη αντισταθμιστικών μέτρων. στις περιπτώσεις που τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν μείωση του παραγωγικού δυναμικού της οικείας επιχείρησης, η μείωση αυτή θα μπορεί να λάβει τη μορφή μεταβίβασης στοιχείων ενεργητικού ή μυγατρικών. Η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάζει τα αντισταθμιστικά μέτρα που προτείνει το κράτος μέλος, ανεξάρτητα από τη μορφή τους, και να διαπιστώνει εάν η έκτασή τους αρκεί για να μετριαστούν οι δυνητικές επιπτώσεις στρέβλωσης του ανταγωνισμού. Κατά την εξέταση των αναγκαίων αντισταθμιστικών μέτρων, η Επιτροπή θα λαμβάνει υπόψη της την κατάσταση της αγοράς και ιδιως το επίπεδο ανάπτυξής της και το βαθμό κάλυψης της ζήτησης.

δ) Περιορισμός της ενίσχυσης στο ελάχιστο απαραίτητο

- (40) Το ύψος και η ένταση της ενίσχυσης πρέπει να περιορίζονται στο ελάχιστο απαραίτητο που θα επιτρέψει την αναδιάρθρωση με βάση τους διαμέσημους χρηματοοικονομικούς πόρους της επιχείρησης, των μετόχων της ή του εμπορικού ομίλου στον οποίο ανήκει. Οι αποδέκτες της ενίσχυσης πρέπει να συμβάλλουν σημαντικά στο σχέδιο αναδιάρθρωσης με δικούς τους πόρους, περιλαμβανομένης της πώλησης του ενεργητικού, εφόσον δεν είναι απαραίτητο για την επιβίωση της επιχείρησης, ή με εξωτερική χρηματοδότηση που θα λάβουν υπό τους όρους της αγοράς. Για να περιορισθούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, η μορφή με την οποία χορηγείται η ενίσχυση ή το ποσό της πρέπει να είναι τέτοια ώστε να μην προκύψουν για την επιχείρηση πλεονάζοντα ρευστά διαμέσημα, τα οποία θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί σε επιθετικές δραστηριότητες που ενδέχεται να προξενήσουν στρεβλώσεις στην αγορά και δεν συνδέονται με τη διαδικασία αναδιάρθρωσης, για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή εξετάζει το επίπεδο του παθητικού της επιχείρησης μετά την αναδιάρθρωση, καθώς και μετά από κάθε ρύθμιση ή περιορισμό των χρεών, ιδιως στο πλαίσιο της συνέχισης της λειτουργίας της μετά από συλλογική διαδικασία του εθνικού δικαίου λόγω αφερεγγυότητάς της⁽²¹⁾. Η ενίσχυση δεν πρέπει επίσης να χρησιμεύσει στη χρηματοδότηση νέων επενδύσεων οι οποίες δεν είναι απαραίτητες για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της επιχείρησης.

⁽²¹⁾ Βλέπε σημείο 6.

- (41) Σε όλες τις περιπτώσεις, πρέπει να αποδεικνύεται στην Επιτροπή ότι η ενίσχυση δεν θα χρησιμοποιηθεί παρά μόνο για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της επιχείρησης και ότι δεν θα επιτρέπει στον δικαιούχο, κατά την εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης, να επεκτείνει το παραγωγικό του δυναμικό, εκτός αν αυτό είναι αναγκαίο για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της επιχείρησης χωρίς παράλληλη αδικαιολόγητη στρέβλωση του ανταγωνισμού.

ε) Ειδικοί όροι για την έγκριση της ενίσχυσης

- (42) Εκτός από τα αντισταθμιστικά μέτρα που περιγράφονται στα σημεία 35 έως 39 και σε περίπτωση που το κράτος μέλος δεν έλαβε τα μέτρα αυτά, η Επιτροπή μπορεί να επιβάλει τους όρους και τις υποχρεώσεις που θεωρεί αναγκαίες ώστε να μην προκληθεί νόδευση του ανταγωνισμού σε βαθμό αντίθετο προς το κοινό συμφέρον. Συγκεκριμένα, μπορεί να υποχρεώσει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος

- i) να λάβει το ίδιο μέτρα (για παράδειγμα, υποχρέωση ανοίγματος ορισμένων αγορών σε άλλες κοινοτικές επιχειρήσεις),

- ii) να επιβάλει ορισμένα μέτρα στη δικαιούχο επιχείρηση (για παράδειγμα, να μην ενεργεί ως έχουσα ηγετική θέση σε θέματα τιμών («price leader») σε ορισμένες αγορές),

- iii) να μην χορηγεί στη δικαιούχο επιχείρηση άλλα είδη ενίσχυσεων κατά τη διάρκεια της αναδιάρθρωσης.

- στ) Πλήρης εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης και τήρηση των επιβαλλομένων όρων

- (43) Η επιχείρηση πρέπει να εφαρμόσει εξ ολοκλήρου το σχέδιο αναδιάρθρωσης το οποίο έγινε δεκτό από την Επιτροπή και να εκπληρώσει όλες τις άλλες υποχρεώσεις που προβλέπονται στην απόφαση της Επιτροπής. Η Επιτροπή θεωρεί τη μη τήρηση του σχεδίου ή των υποχρεώσεων ως κατάχρηση της ενίσχυσης.

- (44) για τις αναδιαρθρώσεις που διαρκούν περισσότερα χρόνια και συνεπάγονται τη χορήγηση σημαντικών ενίσχυσεων, η Επιτροπή μπορεί να απαιτήσει την καταβολή της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης σε περισσότερες δόσεις. Μπορεί να επιβάλλει τους εξής όρους για την καταβολή των δόσεων:

- i) πριν από κάθε καταβολή διαβεβαίωση για την προσήκουσα εκτέλεση του σχεδίου αναδιάρθρωσης σε κάθε ένα από τα στάδια της με τήρηση του προβλεπόμενου χρονοδιαγράμματος,

ή

- ii) πριν από κάθε καταβολή, έγκριση εκ μέρους της, αφού διαπιστώσει την προσήκουσα εκτέλεση του σχεδίου.

ζ) Έλεγχος και επίσημη έκθεση

- (45) Η Επιτροπή πρέπει να είναι σε θέση να διαπιστώσει την ορθή εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης μέσω τακτικών και λεπτομερών εκθέσεων που της κοινοποιεί το οικείο κράτος μέλος.
- (46) Όσον αφορά τις ενισχύσεις σε μεγάλες επιχειρήσεις, η πρώτη από τις εκθέσεις αυτές πρέπει κανονικά να υποβληθεί στην Επιτροπή το αργότερο έξι μήνες μετά την ημερομηνία έγκρισης της ενίσχυσης. Οι εκθέσεις θα πρέπει εν συνεχείᾳ να αποστέλλονται στην Επιτροπή, τουλάχιστον σε επήμεια βάση, σε καθορισμένη ημερομηνία, μέχρις ότου θεωρηθεί ότι επιτεύχθηκαν οι στόχοι του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Πρέπει να περιέχουν όλες τις πληροφορίες που χρειάζεται η Επιτροπή για να ελέγχει την εφαρμογή του προγράμματος αναδιάρθρωσης, το χρονοδιάγραμμα καταβολής των ενισχύσεων στην επιχείρηση και την χρηματοοικονομική κατάσταση της τελευταίας καθώς και την τήρηση των όρων και υποχρεώσεων που προβλέπει η απόφαση με την οποία εγκρίθηκε η ενίσχυση. Πρέπει, κυρίως, να περιέχουν όλα τα κατάλληλα δεδομένα σχετικά με κάθε είδους ενίσχυση, ατομική ή στο πλαίσιο καθεστώτων, που έλαβε η επιχείρηση κατά τη διάρκεια της αναδιάρθρωσης (βλέπε σημεία 90 και 93 «κατάλληλα μέτρα»). Αν η Επιτροπή χρειάζεται έγκαιρη επιβεβαίωση ορισμένων βασικών πληροφοριών, π.χ. σχετικά με τη διακοπή λειτουργίας ή τη μείωση του παραγωγικού δυναμικού, μπορεί να απαιτήσει συχνότερη υποβολή εκθέσεων.
- (47) Όσον αφορά τις ενισχύσεις σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, η κατ' έτος διαβίβαση των αποτελεσμάτων χρήσεως και του ισολογισμού της ενισχυόμενης εταιρείας θα είναι συνήθως αρκετή, εκτός εάν υπάρχουν αυστηρότερες διατάξεις στην απόφαση με την οποία εγκρίθηκε η ενίσχυση.

3.2.3. Αρχή της «εφάπαξ ενίσχυσης» («one time, last time»)

- (48) Για να αποφευχθεί κάθε καταχρηστική στήριξη επιχειρήσεων, οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης δεν πρέπει να χορηγούνται πάνω από μία φορά. Εφόσον κοινοποιείται στην Επιτροπή ένα πρόγραμμα ενισχύσεων αναδιάρθρωσης, το κράτος μέλος πρέπει να διευκρινίζει καταρχάς εάν η επιχείρηση έχει ήδη λάβει κατά το παρελθόν κρατική ενίσχυση αναδιάρθρωσης, περιλαμβανομένης και ενίσχυσης που χορηγήθηκε πριν από την έναρξη ισχύος των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, καθώς και μη κοινοποιηθείσα ενίσχυση⁽²²⁾. Στην περίπτωση αυτή και εφόσον δεν έχει παρέλθει ακόμη δεκαε-

⁽²²⁾ Όσον αφορά τις μη κοινοποιηθείσες ενισχύσεις, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη στην ανάλυσή της το ενδεχόμενο η ενίσχυση να έχει κηρυχθεί συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά σε άλλη βάση εκτός από ενίσχυση αναδιάρθρωσης.

τία από τη λήξη της περιόδου αναδιάρθρωσης⁽²³⁾ ή έπαψε να εφαρμόζεται το σχέδιο, τότε η Επιτροπή κατά κανόνα⁽²⁴⁾ δεν θα επιτρέψει τη χορήγηση νέας ενίσχυσης αναδιάρθρωσης, παρά μόνον εφόσον οι συνθήκες που επικρατούν είναι εξαιρετικές, απρόβλεπτες και δεν μπορούν να καταλογιστούν στην επιχείρηση⁽²⁵⁾. Απρόβλεπτες συνθήκες είναι τα γεγονότα τα οποία δεν μπορούσαν επ' ουδενί να προβλεφθούν κατά το χρόνο που καταρτίστηκε το σχέδιο αναδιάρθρωσης.

- (49) Οι μεταβολές στο καθεστώς ιδιοκτησίας της δικαιούχου επιχείρησης μετά τη χορήγηση της ενίσχυσης, καθώς και κάθε δικαιοτική ή διοικητική διαδικασία που συνεπάγεται εξυγίανση του ισολογισμού της, μείωσης των οφειλών της ή διαγραφής των προηγούμενων χρεών της, δεν επηρεάζουν επ' ουδενί την εφαρμογή του κανόνα αυτού, εφόσον πρόκειται για συνέχιση των δραστηριοτήτων της ίδιας επιχείρησης.

- (50) Στην περίπτωση κατά την οποία μία επιχείρηση που εξαγράζει τα στοιχεία του ενεργητικού μίας άλλης επιχείρησης, ιδίως κάποιας που είχε υπαχθεί σε μια από τις διαδικασίες που αναφέρονται στο σημείο 49 ή σε συλλογική διαδικασία του εδυνικού δικαίου λόγω αφερεγγυότητας και είχε ήδη λάβει η ίδια ενίσχυση διάσωσης ή αναδιάρθρωσης, ο αγοραστής δεν δεσμεύεται πλέον από τον όρο της εφάπαξ ενίσχυσης, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες τρεις προϋποθέσεις:

α) ο αγοραστής είναι σαφώς διακεκριμένος από την παλαιά επιχείρηση·

β) έχει εξαγοράσει τα στοιχεία ενεργητικού της παλαιάς επιχείρησης σε τιμές αντίστοιχες με αυτές που ισχύουν στην αγορά (αποφεύγοντας έτσι κάθε «διαρροή» προς τη νέα επιχείρηση των ενισχύσεων που είχαν καταβληθεί στην παλαιά).

⁽²³⁾ Εφόσον δεν υπάρχει διαφορετική πρόβλεψη, η ημερομηνία ολοκλήρωσης της αναδιάρθρωσης είναι κατά κανόνα η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας για την εφαρμογή των διαφόρων μέτρων που προβλέπονται στο σχέδιο αναδιάρθρωσης (βλέπε παράρτημα 1 σημείο VI έκτη περιπτώση).

⁽²⁴⁾ Λαμβάνοντας υπόψη το βαθμό ελευθέρωσης και τον ειδικό χαρακτήρα κάθε κλάδου, επισημάνονται δύο περιπτώσεις:

- στον κλάδο των αεροπορικών μεταφορών, ο οποίος έχει πλήρως απελευθερωθεί από το 1997, η Επιτροπή θα εφαρμόσει την αρχή της μοναδικής ενίσχυσης, εντός των ορίων και των όρων που θέτουν των κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις στον κλάδο των αεροπορικών μεταφορών.
- σε άλλους κλάδους, εάν η απελευθέρωση των κοινοτικών αγορών οι οποίες ήταν προηγουμένως κλειστές στον ελευθέρο ανταγωνισμό είχε σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία νέων οικονομικών συνθήκων, μπορεί να εξετασθεί η θέσπιση παρεκκλίσεων.

⁽²⁵⁾ Στο πλαίσιο της παραγράφου αυτής δεν θα λαμβάνονται υπόψη οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν πριν από την 1.1.1996 σε επιχειρήσεις της πρώην Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας και που κρίθηκαν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά από την Επιτροπή. Εξάλλου, η παραγράφος δεν εφαρμόζεται για περιπτώσεις ενισχύσεων σε τέτοιες επιχειρήσεις που κοινοποιούνται πριν τις 31.12.2000. Ωστόσο, η Επιτροπή θεωρεί ότι κανονικά οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης χορηγούνται μία μόνο φορά και θα αξιολογήσει τέτοιες περιπτώσεις βάσει αυτής της αρχής.

γ) η εκκαθάριση ή θέση υπό επιτροπεία και η εξαγορά δεν αποτελούν απλώς τεχνάσματα για να αποφευχθεί η εφαρμογή του κανόνα της «εφάπαξ ενίσχυσης» (πράγμα το οποίο μπορεί να διαπιστώσει η Επιτροπή εάν, για παράδειγμα, οι δυσχέρειες που αντιμετωπίζει ο αγοραστής ήταν σαφώς αναμενόμενες κατά την εξαγορά των στοιχείων ενεργητικού της παλαιάς επιχείρησης).

(51) Θα πρέπει, ωστόσο, να υπενθυμιστεί στο σημείο αυτό ότι οι ενισχύσεις για την εξαγορά στοιχείων ενεργητικού, οι οποίες αποτελούν ενισχύσεις για αρχική επένδυση, δεν μπορούν να επιτραπούν με βάση τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές (βλέπε επίσης σημείο 7).

3.2.4. Τροποποίηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης

(52) Εάν εγκρίθει μια ενίσχυση αναδιάρθρωσης, το οικείο κράτος μέλος μπορεί, στη διάρκεια της αναδιάρθρωσης, να ζητήσει από την Επιτροπή να δεχθεί τροποποιήσεις του σχεδίου αναδιάρθρωσης και του ποσού της ενίσχυσης. Η Επιτροπή μπορεί να επιτρέπει αυτού του είδους τις τροποποιήσεις, εφόσον τηρούνται οι ακόλουθοι κανόνες:

α) το αναδεωρημένο σχέδιο πρέπει να προβλέπει την αποκατάσταση της βιωσιμότητας πάντα σε εύλογο χρονικό διάστημα·

β) αν το ποσό της ενίσχυσης έχει αυξηθεί, το ύψος των απαιτούμενων αντισταθμιστικών μέτρων θα πρέπει να είναι μεγαλύτερο απ' αυτά που είχαν επιβληθεί αρχικά·

γ) αν τα προτεινόμενα αντισταθμιστικά μέτρα είναι λιγότερα απ' αυτά που είχαν προβλεφθεί αρχικά, το ποσό της ενίσχυσης πρέπει να μειωθεί ανάλογα·

δ) το νέο χρονοδιάγραμμα εφαρμογής των αντισταθμιστικών μέτρων θα μπορεί να συνεπάγεται καθυστέρηση σε σχέση με το αρχικό μόνο για λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται η επιχείρηση ή το κράτος μέλος. Εάν δεν συμβαίνει αυτό, το ποσό της ενίσχυσης πρέπει να μειωθεί ανάλογα.

3.2.5. Όροι για τη χορήγηση ενισχύσεων αναδιάρθρωσης σε ενισχυόμενες περιοχές

(53) Η οικονομική και κοινωνική συνοχή αποτελεί πρωταρχικό στόχο της Κοινότητας βάσει του άρθρου 158 της συνθήκης ΕΚ. Το άρθρο 159⁽²⁶⁾ ορίζει ότι οι άλλες πολιτικές πρέπει να συμβάλλουν στην επίτευξη του εν λόγω στόχου. Η Επιτροπή πρέπει, επομένως, να λαμβάνει υπόψη της τις ανάγκες της περιφερειακής ανάπτυξης όταν καλείται να εκτιμήσει μία ενίσχυση αναδιάρθρωσης σε ενισχυόμενες περιοχές. Ωστόσο, το γεγονός ότι μία προβληματική επιχείρηση είναι εγκατε-

⁽²⁶⁾ Το άρθρο 159 της συνθήκης προβλέπει ότι: «Η διαμόρφωση και η υλοποίηση των πολιτικών και δράσεων της Κοινότητας καθώς και η υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, λαμβάνουν υπόψη τους στόχους του άρθρου 158 και συμβάλλουν στην πραγματοποίησή τους».

στημένη σε ενισχυόμενη περιοχή δεν δικαιολογεί μία ανεκτική προσέγγιση όσον αφορά τις ενισχύσεις αναδιάρθρωσης: η τεχνητή υποστήριξη επιχειρήσεων, τόσο μεσοπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα, δεν βοηθά μία περιοχή. Εξάλλου, λαμβάνοντας υπόψη τους περιορισμένους πόρους για την προώθηση της περιφερειακής ανάπτυξης, είναι προς το συμφέρον των περιφερειών να διαδέσουν τους εν λόγω πόρους για να αναπτύξουν το ταχύτερο δυνατό άλλες βιώσιμες και ανθεκτικές στο χρόνο δραστηριότητες. Τέλος, οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού πρέπει να ελαχιστοποιηθούν ακόμη και σε περιπτώσεις ενίσχυσης επιχειρήσεων σε ενισχυόμενες περιοχές.

(54) Συνεπώς, τα κριτήρια που παρατίθενται στα σημεία 29 και 52 ανωτέρω ισχύουν εξίσου και για τις ενισχυόμενες περιοχές, ακόμη και όταν λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες της περιφερειακής ανάπτυξης. Ωστόσο, για τις ενισχυόμενες αυτές περιοχές, εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη διατάξη για τις ενισχύσεις σε επιμέρους κλάδους, οι όροι έγκρισης της ενίσχυσης μπορεί είναι πιο ελαστικοί όσον αφορά τη λήψη αντισταθμιστικών μέτρων. Εφόσον δικαιολογείται από ανάγκες περιφερειακής ανάπτυξης, η μείωση του παραγωγικού δυναμικού θα είναι μικρότερης κλίμακας στις ενισχυόμενες περιοχές απ' ότι στις μη ενισχυόμενες και θα γίνεται διάκριση μεταξύ των περιοχών που είναι επιλεξιμες για περιφερειακή ενίσχυση βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης και αυτών που είναι επιλεξιμες βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ), προκειμένου να ληφθεί υπόψη την μεγαλύτερη σοβαρότητα των περιφερειακών προβλημάτων στις πρώτες από αυτές.

3.2.6. Ενισχύσεις για την αναδιάρθρωση των ΜΜΕ

(55) Οι ενισχύσεις σε επιχειρήσεις που ανήκουν στην κατηγορία των ΜΜΕ⁽²⁷⁾, κατά κανόνα, επηρεάζουν τους όρους των εμπορικών συναλλαγών λιγότερο από ότι οι ενισχύσεις που χορηγούνται σε μεγάλες επιχειρήσεις. Το ίδιο ισχύει και για τις ενισχύσεις αναδιάρθρωσης, και ως εκ τούτου οι όροι που αναφέρονται στα σημεία 29 έως 47 εφαρμόζονται πιο ελαστικά. Η χορήγηση των εν λόγω ενισχύσεων στις ΜΜΕ δεν συνδέεται κατά κανόνα με τη λήψη αντισταθμιστικών μέτρων (βλέπε σημεία 35 έως 39), εκτός εάν αντίθετη διατάξεις για τις κρατικές ενισχύσεις σε επί μέρους κλάδους· και υπάρχουν λιγότερες απαραίτησης όσον αφορά το περιεχόμενο των εκθέσεων (βλέπε σημεία 45, 46 και 47). Αντίθετα, η αρχή της «εφάπαξ ενίσχυσης» (σημεία 48 έως 51) ισχύει απόλυτα για τις ΜΜΕ.

3.2.7. Ενισχύσεις για την κάλυψη του κοινωνικού κόστους της αναδιάρθρωσης

(56) Τα σχέδια αναδιάρθρωσης συνεπάγονται κανονικά περιορισμό ή εγκατάλειψη των προβληματικών δρστηριοτήτων. Ο περιορισμός αυτός είναι συχνά απαραίτητος για λόγους εξορθολογισμού και αποτελεσματικότητας, ανεξάρτητα από τις μειώσεις παραγωγικού δυναμικού που ενδέχεται να επι-

⁽²⁷⁾ Όπως ορίζονται στη σύσταση της Επιτροπής σχετικά με τον ορισμό των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, ΕΕ L 107 της 30.4.1996, σ. 4.

βλημούν ως όρος για τη χορήγηση της ενίσχυσης (ιδίως σε περίπτωση που υπάρχει διαρθρωτικό πλεονάζον δυναμικό στην Κοινότητα ή τον ΕΟΧ-βλέπε σημεία 35 έως 39). Ανεξάρτητα από το λόγο λήψης τους, τα μέτρα αυτά οδηγούν γενικά σε μείωση του εργατικού δυναμικού της επιχείρησης.

(57) Η εργατική νομοθεσία των κρατών μελών ενδέχεται να προβλέπει γενικά καθεστώτα κοινωνικής ασφάλισης, βάσει των οποίων οι αποζημιώσεις απόλυτης και οι συντάξεις πρόωρης συνταξιοδότησης καταβάλλονται απευθείας στους απολυθέντες. Τα καθεστώτα αυτά δεν πρέπει να θεωρούνται ως κρατικές ενισχύσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1, στο βαθμό που το κράτος συναλλάσσεται απευθείας με τους εργαζομένους και η επιχείρηση απέχει από κάθε είδους ελευθεριότητα.

(58) Εκτός από την αποζημίωση λόγω απόλυτης και την πρόωρη συνταξιοδότηση, στο πλαίσιο των γενικών καθεστώτων κοινωνικής ασφάλισης, η κυβέρνηση καλύπτει συγνά το κόστος των αποζημιώσεων που χορηγεί η επιχείρηση στους απολυθέντες εργαζόμενους και που υπερβαίνουν τις καταστατικές ή συμβατικές υποχρεώσεις της. Όταν τα καθεστώτα αυτά έχουν γενική εφαρμογή, χωρίς περιορισμούς κατά επί μέρους κλάδους, σε κάθε εργαζόμενο που πληροί προκαθορισμένους όρους, και συνεπάγονται αυτόματη παροχή αυτών των πλεονεκτημάτων, τότε δεν θεωρούνται ότι συνιστούν ενίσχυση βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 1 για τις υπό αναδιάρθρωση επιχειρήσεις. Αντίθετα, εάν τα καθεστώτα χρησιμοποιούνται για να στηρίξουν την αναδιάρθρωση σε συγκεκριμένους κλάδους, ενδέχεται να περιέχουν στοιχεία ενίσχυσης λόγω του επιλεκτικού τρόπου εφαρμογής τους⁽²⁸⁾.

(59) Οι υποχρεώσεις που έχει μία επιχείρηση βάσει της εργατικής νομοθεσίας ή των συλλογικών συμβάσεων με τα εργατικά σωματεία όσον αφορά τις αποζημιώσεις λόγω απόλυτης ή/και τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις αποτελούν μέρος των συνήμων εξόδων μίας επιχείρησης τα οποία πρέπει να καταβάλει από ίδιους πόρους. Κατά συνέπεια, κάθε κρατική συμμετοχή στα εν λόγω έξοδα πρέπει να θεωρείται ως ενίσχυση, ανεξάρτητα από το εάν οι πληρωμές πραγματοποιούνται άμεσα στην επιχείρηση ή εάν χορηγούνται μέσω κυβερνητικού φορέα στους εργαζόμενους.

(60) Η Επιτροπή αντιμετωπίζει θετικά τις ενισχύσεις αυτού του είδους, διότι αποφέρουν οικονομικά οφέλη τα οποία υπερ-

βαίνουν τα συμφέροντα της σχετικής επιχείρησης, διευκολύνουν τις διαρθρωτικές αλλαγές και περιορίζουν τα κοινωνικά προβλήματα που προκύπτουν, συχνά δε επιφέρουν απλώς εξισορρόπηση μεταξύ των διαφορετικών υποχρεώσεων που επιβάλλουν στις επιχειρήσεις οι εθνικές νομοθεσίες.

(61) Εκτός από την κάλυψη των δαπανών για τις αποζημιώσεις λόγω απόλυτης και για τις πρόωρες συντάξιοδοτήσεις, οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης χρησιμεύουν, σε ορισμένες περιπτώσεις, στην κατάρτιση, στην παροχή συμβουλών και πρακτικής βοήθειας για την εξεύρεση εναλλακτικής απασχόλησης, στην επανεγκατάσταση και επαγγελματική κατάρτιση, καθώς και στην παροχή βοήθειας σε εργαζόμενους που επιθυμούν να ξεκινήσουν νέες δραστηριότητες. Η Επιτροπή λαμβάνει συστηματικά ευνοϊκή θέση όσον αφορά τις ενισχύσεις αυτές.

(62) Οι ενισχύσεις που περιγράφονται στα σημεία 59 έως 61 θα πρέπει να επισημαίνονται σαφώς στο σχέδιο αναδιάρθρωσης. Πράγματι, οι ενισχύσεις σε κοινωνικά μέτρα αποκλειστικά προς όφελος των εργαζόμενων που απολύνονται δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό της έκτασης των αντισταθμιστικών μέτρων σύμφωνα με τα σημεία 35 έως 39.

(63) Προς το κοινό συμφέρον, η Επιτροπή θα μεριμνά, κατά το δυνατόν, για τον περιορισμό, στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης, των κοινωνικών επιπτώσεών της στα άλλα κράτη μέλη εκτός εκείνου που χορηγεί την ενίσχυση.

4. ΚΑΦΕΣΤΩΤΑ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΜΙΚΡΕΣ ΚΑΙ ΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

4.1. ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

(64) Η Επιτροπή θα εγκρίνει καθεστώτα ενισχύσεων διάσωσης ή/και αναδιάρθρωσης προβληματικών επιχειρήσεων μόνο υπέρ των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων που αντιστοιχούν στον κοινοτικό ορισμό για τις ΜΜΕ. Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων που ακολουθούν, το συμβιβάσιμο των εν λόγω καθεστώτων θα αξιολογείται σύμφωνα με τους όρους που αναλύονται στα τμήματα 2 και 3. Κάθε ενίσχυση που χορηγείται στο πλαίσιο καθεστώτος και δεν πληροί έναν από τους όρους αυτούς θα πρέπει να κοινοποιείται σε ατομική βάση και να εγκρίνεται προηγουμένως από την Επιτροπή.

4.2. ΕΠΙΛΕΞΙΜΟΤΗΤΑ

(65) Στο πλαίσιο των καθεστώτων που θα εγκρίνονται στο εξής, και εκτός αντίθετης διάταξης για τον οικείο κλάδο, δεν απαλλάσσονται από την υποχρέωση ατομικής κοινοποίησης παρά μόνο οι ενισχύσεις υπέρ των ΜΜΕ που πληρούν τουλάχιστον ένα από τα τρία αυτά κριτήρια θα πρέπει να κοινοποιούνται σε ατομική βάση στην Επιτροπή προκειμένου να εκτιμήσει κατά πόσον η δικαιούχος επιχείρηση χαρακτηρίζεται ως προβληματική.

⁽²⁸⁾ Στην απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 1996 στην υπόθεση C-241/94 (Γαλλία κατά Επιτροπής, «Kimberly Clark Sopalin», Συλλογή 1996, σ. I-4551), το Δικαστήριο δέχτηκε ότι η χρηματοδότηση από τις γαλλικές αρχές μέσω του ενδικού ταύπειού απασχόλησης και σε επιλεκτική βάση μπορούσε να ευνοήσει ορισμένες επιχειρήσεις έναντι άλλων, πληρώντας έτοις τις προϋποθέσεις κρατικής ενίσχυσης με την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης. Στην απόφαση αυτή, εξάλλου, δεν τιθενται σε αμφισβήτηση τα συμπεράσματα της Επιτροπής, η οποία είχε θεωρήσει την ενίσχυση αυτή ως συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά.

4.3. ΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΚΑΘΕΣΤΩΤΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΔΙΑΣΩΣΗΣ

(66) Για να εγκριθούν από την Επιτροπή, τα καθεστώτα ενισχύσεων διάσωσης πρέπει να πληρούν τους όρους που περιέχονται στα στοιχεία α), β), γ) και ε) του σημείου 23. Ο όρος που περιέχεται στο στοιχείο δ), αντικαθίσταται για τους σκοπούς των ρυθμίσεων του παρόντος κεφαλαίου από τον ακόλουθο όρο:

δ) να χορηγούνται μόνο για διάστημα έξι μηνών στη διάρκεια του οποίου πρέπει να γίνει ανάλυση της κατάστασης της επιχείρησης. Πριν από τη λήξη του χρονικού αυτού διαστήματος, το κράτος μέλος πρέπει είτε να έχει εγκρίνει ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης ή ένα σχέδιο εκκαθάρισης είτε να έχει απατήσει από τη δικαιούχο την αποπληρωμή του δανείου και της ενίσχυσης που αντιστοιχεί στην προσαύξηση του επιτοκίου λόγω υψηλού κινδύνου.

Κάθε ενίσχυση διάσωσης που χορηγείται για χρονικό διάστημα άνω των έξι μηνών πρέπει να κοινοποιείται σε ατομική βάση στην Επιτροπή.

4.4. ΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΚΑΘΕΣΤΩΤΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

(67) Η Επιτροπή θα εγκρίνει καθεστώτα ενισχύσεων αναδιάρθρωσης μόνο εφόσον η χορήγηση των ενισχύσεων συνοδεύεται από τον όρο της πλήρους εφαρμογής εκ μέρους του δικαιούχου ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης το οποίο έχει προηγουμένως εγκριθεί από το κράτος μέλος και πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Αποκατάσταση της βιωσιμότητας: εφαρμόζονται τα κριτήρια που ορίζονται στα σημεία 31 έως 34).

β) Πρόληψη των αδικαιολόγητων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού: δεδομένου ότι οι ενισχύσεις στις ΜΜΕ προκαλούν μικρότερες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, η αρχή που διατυπώνεται στα σημεία 35 έως 39) και συγκεκριμένα όσον αφορά τον περιορισμό της παρουσίας του δικαιούχου στην ή στις σχετικές αγορές, δεν ισχύει, εκτός αν ορίζεται το αντίθετο στις διατάξεις περί κρατικών ενισχύσεων για επιμέρους κλάδους. Τα καθεστώτα, αντίθετα, πρέπει να προβλέπουν ότι οι δικαιούχοι επιχειρήσεις δεν μπορούν να προβούν σε καμία αύξηση του παραγωγικού δυναμικού καθόλη τη διάρκεια εφαρμογής του σχεδίου αναδιάρθρωσης.

γ) Περιορισμός των ενισχύσεων στο ελάχιστο απαραίτητο: ισχύουν οι αρχές που περιγράφονται στα σημεία 40 και 41).

δ) Αρχή της εφάπαξ ενίσχυσης: ισχύει η αρχή της εφάπαξ ενίσχυσης που περιγράφεται στα σημεία 48 έως 51. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβαίνουν σε ατομικές κοινοποιήσεις προς την Επιτροπή στις περιπτώσεις παρέκκλισης από την αρχή αυτή:

i) λόγω «συνθηκών εξαιρετικών, απρόβλεπτων που δεν μπορούν να καταλογιστούν στην επιχείρηση»,

ii) στις περιπτώσεις εξαιρούμενων ενεργητικού άλλης επιχείρησης η οποία έχει ήδη λάβει ενίσχυση διάσωσης ή αναδιάρθρωσης.

ε) Τροποποίηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης: για κάθε τροποποίηση του σχεδίου πρέπει να τηρούνται οι κανόνες που περιέχονται στο σημείο 52.

4.5. ΚΟΙΝΟΙ ΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΚΑΘΕΣΤΩΤΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΔΙΑΣΩΣΗΣ Ή/ΚΑΙ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

(68) Στο πλαίσιο των καθεστώτων πρέπει να αναφέρεται το ανώτατο ποσό ενίσχυσης που μπορεί να χορηγηθεί στην ίδια επιχείρηση για μια πράξη διάσωσης ή/και αναδιάρθρωσης περιλαμβανομένης και περιπτώσης τροποποίησης του σχεδίου. Οι ενισχύσεις που υπερβαίνουν το ποσό αυτό πρέπει να κοινοποιούνται σε ατομική βάση στην Επιτροπή. Το ανώτατο ποσό της ενίσχυσης δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 10 εκατομμύρια Ευρώ, περιλαμβανομένων και τυχόν άλλων ενισχύσεων από άλλες πηγές ή άλλα καθεστώτα.

4.6. ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ

(69) Τα σημεία 45, 46 και 47 δεν ισχύει για τα καθεστώτα ενισχύσεων. Ωστόσο, η έγκριση του καθεστώτος συνοδεύεται από υποχρέωση υποβολής, κατά κανόνα σε ετήσια βάση, εκδέσεων σχετικά με την εφαρμογή του που περιέχουν τις πληροφορίες που προβλέπονται στις σχετικές οδηγίες της Επιτροπής για τις τυποποιημένες εκδέσεις⁽²⁹⁾. Οι εκδέσεις αυτές πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν μία κατάσταση με όλες τις δικαιούχους επιχειρήσεις και να αναφέρουν για κάθε μία από αυτές:

α) την επωνυμία της.

β) των κωδικών του σχετικού κλάδου — που αντιστοιχεί στο διωγμό κωδικό της ταξινόμησης κλάδων της NACE⁽³⁰⁾

γ) τον αριθμό των εργαζομένων.

δ) τον ετήσιο κύκλο εργασιών και το ύψος του ισολογισμού.

ε) το ποσό της χορηγούμενης ενίσχυσης.

στ) κατά περιπτωση, στοιχεία σχετικά με τις ενισχύσεις αναδιάρθρωσης ή τις εξομοιούμενες με αυτές οι οποίες της χορηγήθηκαν κατά το παρελθόν.

⁽²⁹⁾ Βλέπε επιστολή προς τα κράτη μέλη της 22ας Φεβρουαρίου 1994.

⁽³⁰⁾ Γενική ονοματολογία οικονομικών δραστηριοτήτων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, που δημοσιεύει η στατιστική υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

- ζ) πληροφορίες κατά πόσον η δικαιούχος επιχείρηση έχει τεθεί υπό εκκαθάριση ή υπαχθεί σε άλλη διαδικασία λόγω αφερεγγυότητας, καθόσον διαρκεί η αναδιάρθρωση.

5. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΣΤΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟ ΤΟΜΕΑ⁽³¹⁾

5.1. ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

- (70) Στα σημεία 35 έως 39, 55 και 67 στοιχείο β) προβλέπεται ότι η απαίτηση αντισταθμιστικών μέτρων δεν ισχύει καταρχήν για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά σε διατάξεις που αφορούν συγκεκριμένους κλάδους. Στο γεωργικό κλάδο, η Επιτροπή απαιτεί κατά κανόνα τη λήψη αντισταθμιστικών μέτρων, σύμφωνα με τις αρχές που διατυπώνονται στα σημεία 35 έως 39, από όλους τους δικαιούχους ενίσχυσης αναδιάρθρωσης, ανεξαρτήτως του μεγέθους τους. Ωστόσο, τα κράτη μέλη έχουν την εναλλακτική δυνατότητα να εφαρμόζουν τις ειδικές διατάξεις για τη γεωργία που διατυπώνονται στα σημεία 73 έως 82.

5.2. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΛΕΟΝΑΖΟΝΤΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

- (71) Για το γεωργικό κλάδο, και στο πλαίσιο των κατευθυντήριων αυτών γραμμών, το διαφρωτικό πλεονάζον παραγωγικό δυναμικό ορίζεται κατά περίπτωση από την Επιτροπή, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη:

- a) την έκταση και τον κύριο σκοπό, για την κατηγορία του σχετικού προϊόντος, των μέτρων σταθεροποίησης της αγοράς στη διάρκεια των τριών τελευταίων ετών, και ιδίως τις επιστροφές κατά την εξαγωγή και τις αποσύρσεις από την αγορά, την εξέλιξη των τιμών στην παγκόσμια αγοράς και τους κατά κλάδους περιορισμούς που προβλέπει η κοινοτική νομοθεσία. Τα βασικά προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο ποσοστώσεων παραγωγής θεωρούνται ότι δεν παρουσιάζουν πλεονάζον παραγωγικό δυναμικό.
- β) όσον αφορά την αλιεία και τις υδατοκαλλιέργειες, τα ειδικά χαρακτηριστικά του κλάδου καθώς και τις διατάξεις που τον διέπουν, ιδίως τις κατευθυντήριες γραμμές για την εξέταση των κρατικών ενίσχυσεων στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας⁽³²⁾ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2468/98 του Συμβουλίου⁽³³⁾.

5.3. ΕΠΙΛΕΞΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΚΑΘΕΣΤΩΤΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΔΙΑΣΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

- (72) Το σημείο 65, σχετικά με την επιλεξιμότητα των καθεστώτων ενίσχυσεων διάσωσης και αναδιάρθρωσης υπέρ των ΜΜΕ, και

ειδικότερα η απαλλαγή από την υποχρέωση απομικής κοινοποίησης που προβλέπεται για τις ενισχύσεις αυτές, δεν εφαρμόζεται στο γεωργικό κλάδο (παραγωγή, μεταποίηση και εμπορία). Στον κλάδο αυτό, ωστόσο, και στο πλαίσιο των καθεστώτων που θα επιτρέπονται στο εξής, οι ενισχύσεις υπέρ ΜΜΕ που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο εν λόγω σημείο 65, μπορούν να απαλλαγούν από την υποχρέωση απομικής κοινοποίησης.

5.4. ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

- (73) Όσον αφορά τις επιχειρήσεις του γεωργικού τομέα, η Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, και αντί των γενικών διατάξεων της παρούσας ανακοίνωσης σχετικά με τη μείωση της παραγωγικής ικανότητας, εφαρμόζει τις ακόλουθες διατάξεις:

α) Γενική περίπτωση

- (74) Όταν υπάρχει διαφρωτικό πλεόνασμα παραγωγικής ικανότητας, ισχυει η απαίτηση της αμετάλητης μείωσης ή διακοπής της λειτουργίας του δυναμικού, όπως ορίζεται στα σημεία 35 έως 39. Ωστόσο, σε περίπτωση της πρωτογενούς γεωργικής παραγωγής, η απαίτηση αυτή αντικαθίσταται από την απαίτηση για μείωση ή διακοπή της παραγωγικής ικανότητας επί πέντε έτη τουλάχιστον.

i) για μέτρα τα οποία έχουν στόχο ειδικά προϊόντα ή επιχειρήσεις, η μείωση της παραγωγικής ικανότητας πρέπει συνήθως να φθάνει το 16 %⁽³⁴⁾ εκείνης για την οποία έχει πράγματι χορηγηθεί η ενίσχυση αναδιάρθρωσης,

ii) για άλλα μέτρα τα οποία δεν έχουν τόσο συγκεκριμένους στόχους, η προαναφερθείσα μείωση της παραγωγικής ικανότητας πρέπει συνήθως να φθάνει το 8 %⁽³⁴⁾ της αξίας παραγωγής των προϊόντων με διαφρωτικό πλεόνασμα και για τα οποία έχει πράγματι χορηγηθεί ενίσχυση αναδιάρθρωσης.

- (75) Για τον καθορισμό της ύπαρξης δικαιώματος σε ενίσχυση αναδιάρθρωσης και για το ποσό της, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η υποχρέωση τήρησης της κοινοτικής ποσόστωσης και οι σχετικές διατάξεις που ισχύουν στο επίπεδο των μειονωμένων επιχειρηματιών.

β) ειδική περίπτωση για μικρές γεωργικές επιχειρήσεις (ΜΓΕ)

- (76) Για τους σκοπούς της παρούσας ανακοίνωσης, ως ΜΓΕ νοούνται οι επιχειρήσεις στο γεωργικό τομέα που δεν απασχολούν περισσότερες από δέκα μονάδες ετήσιας εργασίας.

⁽³¹⁾ Περικλείοντας για τους σκοπούς των παρουσιών κατευθυντήριων γραμμών το σύνολο των φορέων που συμμετέχουν στην παραγωγή ή/και εμπορία των προϊόντων που περιέχονται στο παράρτημα I της συνθήκης, περιλαμβανομένου του κλάδου της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας λαμβάνοντας ωστόσο υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά του κλάδου αυτού και τις κοινοτικές διατάξεις που τον διέπουν.

⁽³²⁾ ΕΕ C 100 της 27.3.1997, σ. 12.

⁽³³⁾ ΕΕ L 312 της 20.11.1998, σ. 19.

(77) Για τις ΜΓΕ, η απαίτηση για αμετάκλητη μείωση ή διακοπή της παραγωγικής ικανότητας μπορεί να θεωρηθεί ότι επιτυγχάνεται στο επίπεδο της σχετικής αγοράς (χωρίς απαραιτήσεις να ισχύει αποκλειστικά για τους δικαιούχους της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης, ούτε και μόνο για ορισμένους απ' αυτούς). Σε ό,τι αφορά την τήρηση των διατάξεων της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν το σύστημα μείωσης της παραγωγικής ικανότητας που θέλουν να εφαρμόσουν για τις ΜΕ. Σε τέτοιες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη πρέπει, κατά κανόνα, να αποδείξουν ότι:

i) για τα μέτρα που έχουν ως στόχο ειδικότερα προϊόντα ή επιχειρήσεις, στο πλαίσιο του καθεστώτος, ότι μειωθεί, στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, η παραγωγική ικανότητα για τα προϊόντα με διαρθρωτικό πλεόνασμα κατά 10 %⁽³⁴⁾ σε σχέση με εκείνο για το οποίο πράγματι χορηγείται η ενίσχυση αναδιάρθρωσης,

ii) για τα λοιπά μέτρα τα οποία δεν έχουν τόσο συγκεκριμένους στόχους, η μείωση της παραγωγικής ικανότητας πρέπει να φθάσει στο 5 %⁽³⁴⁾ της αξίας της παραγωγής προϊόντων με διαρθρωτικό πλεόνασμα για τα οποία πράγματι χορηγείται η ενίσχυση αναδιάρθρωσης. Η μείωση αυτή μπορεί να αφορά είτε τα προϊόντα τα οποία πράγματι τυγχάνουν ενίσχυσης αναδιάρθρωσης είτε άλλο προϊόν του παραρτήματος I το οποίο παρουσιάζει διαρθρωτικό πλεόνασμα.

Το κράτος μέλος πρέπει επίσης να αποδείξει ότι η μείωση της παραγωγικής ικανότητας είναι συμπληρωματική σε σχέση με οποιαδήποτε μείωση όταν ισχυει αν δεν υπήρχε η ενίσχυση αναδιάρθρωσης.

(78) Όταν τα μέτρα για τη μείωση της παραγωγικής ικανότητας δεν ισχύουν για το παραγωγικό δυναμικό του δικαιούχου της ενίσχυσης, πρέπει να εφαρμόζονται εντός δύο ετών από την επίτευξη του ορίου που αναφέρεται στα σημεία 79 έως 81.

γ) Ειδικοί όροι για όλες τις επιχειρήσεις του γεωργικού τομέα

(79) Στον τομέα αυτό, ακόμη και πολύ μικρά ποσά ενίσχυσης ενδέχεται να υπάγονται στο πεδίο του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης. Οστόσο, αναγνωρίζοντας τα πρακτικά προβλήματα που συνδέονται με τη μείωση της παραγωγικής ικανότητας στο επίπεδο της πρωτογενούς γεωργικής παραγωγής ικανότητας στο επίπεδο της πρωτογενούς γεωργικής παραγωγής (και, εμψέσως, με την μεταποίηση και εμπορία των προϊόντων του παραρτήματος I της συνθήκης), για να εφαρμοσθεί η παρέκκλιση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, προς το κοινό συμφέρον, η Επιτροπή, εφόσον πληρούνται όλες οι λοιπές προϋποθέσεις, δεν θα επιμείνει στις απαίτησεις μείωσης της παραγωγικής ικανότητας στις εξής περιπτώσεις:

i) για μέτρα που έχουν ως στόχο οποιαδήποτε συγκεκριμένη κατηγορία προϊόντων ή επιχειρήσεων, εφόσον οι αποφάσεις που λαμβάνονται υπέρ όλων των δικαιούχων στη διάρκεια δώδεκα συνεχόμενων μηνών δεν αφορούν, συνολικά, ποσότητα προϊόντων που υπερβαίνει το 3 % της συνολικής επήσιας ποσότητας της συγκεκριμένης παραγωγής στην εν λόγω χώρα,

ii) για μέτρα τα οποία δεν έχουν συγκεκριμένους στόχους, εφόσον οι αποφάσεις που λαμβάνονται υπέρ όλων των δικαιούχων στη διάρκεια δώδεκα συνεχόμενων μηνών δεν αφορούν, συνολικά, προϊόντα που η αξία τους υπερβαίνει το 1,5 % της συνολικής επήσιας αξίας της γεωργικής παραγωγής στη συγκεκριμένη χώρα.

(80) Κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, οι γεωγραφικές αναφορές στο σημείο 79 i) και ii) δύνανται, για οποιοδήποτε μέτρο, να γίνουν σε περιφερειακό επίπεδο. Σε κάθε περίπτωση, ο υπολογισμός της παραγωγής μίας χώρας (ή περιφέρειας) πρέπει να βασίζεται στα συνήθη επίπεδα παραγωγής (συνήθως, στον μέσο όρο των τριών δικαιούχων, αυτή πρέπει να αντιπροσωπεύει την παραγωγή των επιχειρήσεων τους πριν ληφθεί η απόφαση για χορήγηση ενίσχυσης.

(81) Σε καμία περίπτωση η απαλλαγή από την υποχρέωση μείωσης της παραγωγικής ικανότητας δεν συνεπάγεται ανοχή των επενδυτικών ενισχύσεων σε δραστηριότητες για τις οποίες ισχύουν περιορισμοί στους επί μέρους κλάδους.

(82) Όταν υπάρχει υπέρβαση των ορίων για απαλλαγή από την υποχρέωση μείωσης της παραγωγικής ικανότητας σύμφωνα με τα στοιχεία 79, 80 και 81:

i) η μείωση της παραγωγικής ικανότητας που πρέπει να επιτευχθεί πρέπει να προσδιορίζεται βάσει της συνολικής ικανότητας για την οποία χορηγείται ενίσχυση, και όχι μόνο για το τμήμα εκείνο που υπερβαίνει τα όρια,

ii) όσον αφορά τους λοιπούς δικαιούχους πλην των ΜΓΕ που έχουν ήδη γίνει δεκτοί για ενίσχυση πριν καλυφθούν τα όρια, η μείωση της παραγωγικής ικανότητας δύναται να επιτευχθεί μέσω μέτρων ανάλογων με εκείνα που προβλέπονται για τις ΜΓΕ στα σημεία 76, 77 και 78).

5.5. ΑΡΧΗ ΤΗΣ «ΕΦΑΠΙΑΞ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ» (ONE TIME, LAST TIME)

(83) Η αρχή σύμφωνα με την οποία οι ενισχύσεις πρέπει να χορηγούνται μία μόνο φορά ισχύει και για τη γεωργία. Οστόσο, και κατά παρέκκλιση των σημείων 48 έως 51 και 67, σε ότι αφορά τις μεμονωμένες ενισχύσεις και τα καθεστώτα διάσωσης και αναδιάρθρωσης στον τομέα της πρωτο-

γενούς γεωργικής παραγωγής, η περίοδος κατά την οποία δεν μπορούν να χορηγηθούν συμπληρωματικές ενισχύσεις, εκτός εκτάκτων, απρόβλεπτων και ανεξάρτητων από την ίδια την επιχείρηση περιστάσεων, μειώνεται σε πέντε έτη. Οι παρεκκλίσεις από την αρχή αυτή δεν είναι απαραίτητο να κοινοποιούνται μεμονωμένα στην Επιτροπή, εφόσον χορηγούνται σύμφωνα με τους όρους του καθεστώτος που επιτρέπει η Επιτροπή. Οι τροποποιήσεις των καθεστώτων ενισχύσεων διάσωσης και αναδιάρθρωσης που πραγματοποιούνται προκειμένου να ληφθούν υπόψη εξελίξεις της αγοράς οι οποίες δεν είχαν προβλεφθεί κατά την έγκριση αυτών των καθεστώτων από την Επιτροπή θα εξεταστούν κατά περίπτωση.

5.6. ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ

(84) Όσον αφορά τον έλεγχο και την ετήσια έκθεση στον γεωργικό τομέα, ισχύουν οι διατάξεις των κεφαλαίων 3 και 4 ανωτέρω, εκτός από την υποχρέωση υποβολής καταστάσεων με δόλους τους δικαιούχους των καθεστώτων καθώς και ορισμένων πληροφοριών [α] έως ζ] στο σημείο 69] για καθέναν εξ αυτών. Η τελευταία αυτή υποχρέωση δεν ισχύει για τα καθεστώτα υπέρ των ΜΓΕ.

(85) Σε περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων των σημείων 73 έως 82, η έκθεση πρέπει να περιλαμβάνει και τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) είτε πληροφορίες για την ποσότητα (ή αξία) της παραγωγής η οποία έχει τύχει πράγματι ενισχυσης αναδιάρθρωσης και για την επιτευχθείσα μείωση της παραγωγής ικανότητας σύμφωνα με το εν λόγω σημείο·
- β) είτε πληροφορίες που αποδεικνύουν ότι πληρούνται οι όροι για την απαλλαγή από τη μείωση της παραγωγικής ικανότητας σύμφωνα με τα σημεία 79, 80 και 81.

5.7. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΧΥΟΜΕΝΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ

(86) Για τους σκοπούς των παρουσών κατευθυντήρων γραμμών, οι ενισχύμενες περιοχές (βλέπε σημεία 53 και 54) περιλαμβάνουν, όσον αφορά τις επιχειρήσεις του γεωργικού κλάδου, τις μειονεκτούσες περιοχές κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/99 του Συμβουλίου, της 9ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών (⁽³⁵⁾).

6. ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 88, ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

(87) Η Επιτροπή προτείνει στα κράτη μέλη, με βάση το άρθρο 88 παράγραφος 1 της συνθήκης, τα ακόλουθα κατάλληλα μέτρα σχετικά με τα υφιστάμενα καθεστώτα ενισχύσεων. Η

Επιτροπή προτίθεται να εξαρτά στο μέλλον την έγκριση κάθε καθεστώτος από την τήρηση των κατωτέρω διατάξεων.

6.1. ΑΤΟΜΙΚΗ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΘΕ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΓΙΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΕ ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

(88) Όταν μια μεγάλη επιχείρηση λαμβάνει ενισχυση αναδιάρθρωσης που εξετάζεται με βάση τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, η χορήγηση κάθε άλλης επενδυτικής ενισχυσης κατά τη διάρκεια της αναδιάρθρωσης, ακόμη και στο πλαίσιο ήδη εγκεριμένου καθεστώτος, ενδέχεται να επηρεάσει την Επιτροπή κατά τον καθορισμό του επιπέδου των επιβαλλόμενων αντισταθμιστικών μέτρων.

(89) Κατά την διάρκεια της αναδιάρθρωσης της εν λόγω επιχειρησης, κάθε ενισχυση για την προώθηση επενδύσεων σε πάγια στοιχεία (ανεξάρτητα αν προορίζονται για την περιφερειακή ανάπτυξη, την προστασία του περιβάλλοντος ή για άλλο σκοπό) και εφόσον χορηγούνται μετά τις 30 Ιουνίου 2000 θα πρέπει να κοινοποιείται σε ατομική βάση εκτός εάν η ενισχυση καλύπτεται από τον ισχύοντα κανόνα de minimis.

6.2. ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΕΙΤΑΙ ΣΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

(90) Μια μεγάλη επιχείρηση λαμβάνει ενισχυση αναδιάρθρωσης που εξετάζεται με βάση τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, ο έλεγχος της ορθής εφαρμογής των αποφάσεων της Επιτροπής όσον αφορά τις ενισχυσεις αυτές απαιτεί μεγάλη διαφάνεια ως προς τις επόμενες ενισχυσης που μπορεί να λάβει η επιχείρηση, ακόμη και στο πλαίσιο καθεστώτος το οποίο έχει ήδη εγκριθεί και ακόμη και αν δεν υπάρχει υποχρέωση ατομικής κοινοποίησης για τις εν λόγω ενισχυσης σύμφωνα με τα σημεία 88 και 89.

(91) Από τις 30 Ιουνίου 2000, οι κοινοποιήσεις ενισχύσεων αναδιάρθρωσης σε μεγάλες επιχειρήσεις πρέπει να αναφέρουν, ενημερωτικά, τις άλλες ενισχυσεις, ανεξαρτήτως του είδους τους, που προβλέπονται υπέρ της δικαιούχου επιχειρησης κατά το διάστημα της αναδιάρθρωσης, εκτός αν η ενισχυση καλύπτεται από τον ισχύοντα κανόνα «de-minimis» (⁽³⁶⁾).

(92) Επίσης, οι εκδέσεις που διαβιβάζονται κατ' εφαρμογή των σημείων 45, 46 και 47 των παρουσών κατευθυντήρων γραμμών ότι ενισχύσεις που χορηγούνται στον δικαιούχο κατά την αντίστοιχη περίοδο, καθώς και εκείνες που προβλέπεται να χορηγηθούν στη δικαιούχο επιχείρηση κατά το διάστημα της αναδιάρθρωσης, εκτός αν η ενισχυση καλύπτεται από τον ισχύοντα κανόνα «de-minimis».

(93) Η Επιτροπή επιφυλάσσεται ως προς το δικαίωμα να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 88 παράγραφος 2 για όλες τις ενισχυσεις, εάν η χορήγηση τους στο πλαίσιο των εγκεριμένων καθεστώτων ενδέχεται να οδηγήσει σε παράκαμψη των διατάξεων που προβλέπουν οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.

⁽³⁵⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.

⁽³⁶⁾ ΕΕ C 68 της 6.3.1996, σ. 9.

6.3. ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΚΑΘΕΣΤΩΤΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΔΙΑΣΩΣΗΣ Ή ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΙΣ ΠΑΡΟΥΣΕΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

- (94) Τα κράτη μέλη πρέπει να προσαρμόσουν τα καθεστώτα ενισχύσεων διάσωσης και αναδιάρθρωσης που εφαρμόζουν και που παραμένουν σε ισχύ μετά τις 30 Ιουνίου 2000 και να τα ευθυγραμμίσουν με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές και ιδίως με τις διατάξεις του κεφαλαίου 4 μετά την ημερομηνία αυτή.
- (95) Για να μπορέσει η Επιτροπή να ελέγχει την προσαρμογή αυτή, τα κράτη μέλη της διαβιβάζουν, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1999, μία κατάσταση με όλα αυτά τα καθεστώτα. Εν συνεχείᾳ, και εν πάσῃ περιπτώσει πριν από τις 30 Ιουνίου 2000, πρέπει να της διαβιβάσουν επαρκή στοιχεία που θα της επιτρέψουν να διαπιστώσει κατά πόσον τροποποιήθηκαν τα εν λόγω καθεστώτα σύμφωνα με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.

7. ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ, ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ, ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ

7.1. ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

- (96) Το σημείο 4.4 των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα⁽³⁷⁾ τροποποιείται διαγράφοντας το κείμενο που αρχίζει με τις λέξεις «εκτός εάν...» μέχρι το τέλος του σημείου 4.4. Σύμφωνα με το κείμενο αυτό, αποκλείεται από το πεδίο του ορισμού της αρχικής επένδυσης, και επομένως από τη δυνατότητα χορήγησης περιφερειακών ενισχύσεων, η εξαγορά μιας εγκατάστασης προβληματικής επιχειρησης. Επομένως, ο αποκλεισμός αυτός δεν ισχύει πλέον. Ωστόσο, επισημαίνεται ότι, σε περίπτωση εξαγοράς εγκατάστασης μιας προβληματικής επιχειρησης, πρέπει να αποδεικνύεται ιδιαίτερα ότι πληρούται ο όρος που προβλέπει το σημείο 4.5 σύμφωνα με τον οποίο η σχετική πράξη έλαβε χώρα σύμφωνα με τους όρους της αγοράς.

7.2. ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΑ

- (97) Με την επιφύλαξη των διατάξεων που ακολουθούν, οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές τίθενται σε ισχύ από τη δημοσίευσή τους στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

7.3. ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΜΜΕ

- (98) Οι ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης υπέρ των ΜΜΕ που κοινοποιούνται σε απομική βάση πριν από τις 30 Απριλίου 2000 θα αξιολογούνται σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που ισχύουν πριν από την έκδοση του παρόντος κειμένου. Κατά συνέπεια η παράταση των τελευταίων, η οποία κοινοποιήθηκε στα κράτη μέλη και δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 30 Μαρτίου 1999 (βλέπε υποσημείωση 2), ανανεώνεται για τις εν λόγω ενισχύσεις.
- (99) Επισημαίνεται ότι για κάθε καθεστώς πρέπει να ληφθεί το κατάλληλο μέτρο που αναφέρεται στα σημεία 94 και 95, εφόσον το καθεστώς αυτό πρόκειται να παραμείνει σε ισχύ μετά τις 30 Ιουνίου 2000.

7.4. ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΣΕ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

- (100) Με την επιφύλαξη των διατάξεων που ακολουθούν, η Επιτροπή θα εξετάζει κατά πόσον συμβιβάζεται με την κοινή αγορά κάθε ενίσχυση που προορίζεται για τη διάσωση και αναδιάρθρωση μεγάλων επιχειρήσεων με βάση τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές από τη δημοσίευσή τους στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ωστόσο, οι κοινοποιήσεις που καταχωρήθηκαν από την Επιτροπή πριν από την ημερομηνία αυτή θα εξετάζονται με βάση τα κριτήρια που ισχύουν κατά το χρόνο της κοινοποίησης.

7.5. ΜΗ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΘΕΙΣΣΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

- (101) Η Επιτροπή θα εξετάζει κατά πόσον συμβιβάζεται με την κοινή αγορά κάθε ενίσχυση διάσωσης και αναδιάρθρωσης η οποία χορηγείται χωρίς την άδεια της και, επομένως, κατά παράβαση του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης,
- α) με βάση τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, εάν η ενίσχυση ή μέρος αυτής χορηγήθηκε μετά τη δημοσίευσή τους στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- β) με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές που ισχύουν κατά το χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης, για όλες τις άλλες περιπτώσεις.

⁽³⁷⁾ ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 9.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΕΝΤΥΠΟ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

I. Στοιχεία που αφορούν την επιχείρηση

- επωνυμία της επιχείρησης,
- νομικό καθεστώς της επιχείρησης,
- τομέας δραστηριότητας, με τον αντίστοιχο κωδικό NACE,
- ονόματα των κυριοτέρων μετόχων και συμμετοχές εκάστου εξ αυτών,
- κατάλογος όλων των συμφωνιών μεταξύ μετόχων (συγκρότηση «σιληρού πυρήνα», δικαίωμα προτίμησης, κ.λπ.),
- αν η επιχείρηση ανήκει σε Όμιλο, αντίγραφο πλήρους και ενημερωμένου οργανογράμματος του συνόλου του ομίλου με αναφορά των δεσμών μεταξύ των μελών (κεφαλαίο και δικαιώματα ψήφου),
- αν η επιχείρηση προέκυψε από εξαγορά στοιχείων ενεργητικού κατόπιν εκκαθάρισης ή αναγκαστικής διαχείρισης, να δοθούν τα ανωτέρω στοιχεία για την ή τις εν λόγω εταιρίες,
- προσδιορισμός των κυριοτέρων εγκαταστάσεων παραγωγής σε όλο τον κόσμο, με το απασχολούμενο προσωπικό,
- αν η επιχείρηση εξομοιύται με MME, το κράτος μέλος οφείλει να αποδείξει ότι η επιχείρηση ανταποκρίνεται σε όλα τα κριτήρια του κοινοτικού ορισμού της MME. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος οφείλει να εξηγήσει τον λόγο για τον οποίο η επιχείρηση δεν μπορεί να υπαχθεί σε καθεστώς ενισχύσεων αναδιάρθρωσης για MME (είτε διότι δεν υπάρχει τέτοιο καθεστώς, είτε διότι δεν ανταποκρίνεται στα κριτήρια επιλεξιμότητας),
- αντίγραφο των τριών τελευταίων αποτελεσμάτων χρήσεως, στο μέτρο του δυνατού ή, εν πάσῃ περιπτώσει, του τελευταίου εξ αυτών,
- αντίγραφο, κατά περίπτωση, οποιασδήποτε δικαστικής απόφασης σχετικά με τον διορισμό προσωρινού διαχειριστή ή την έναρξη διαδικασίας ελέγχου.

II. Μελέτες αγοράς

Το κράτος μέλος οφείλει να υποβάλει, για την αγορά ή τις αγορές στις οποίες αναπτύσσει δραστηριότητες η προβληματική επιχείρηση, αντίγραφο μελέτης αγοράς, με την επωνυμία του οργανισμού που την έχει εκπονήσει. Η μελέτη αγοράς πρέπει να περιλαμβάνει:

- ακριβή ορισμό της αγοράς ή οποία αποτελεί το αντικείμενο της μελέτης,
- επωνυμία των κυριοτέρων ανταγωνιστών με τα αντίστοιχα μερίδια αγοράς τους σε παγκόσμια, κοινοτική ή εγχώρια κλίμακα, ανάλογα με την περίπτωση,
- εξέλιξη των μεριδίων αγοράς της προβληματικής επιχείρησης κατά τα τελευταία έτη,
- εκτίμηση του συνόλου της «παραγωγικής ικανότητας» και της ζήτησης σε κοινοτική κλίμακα, με εξαγωγή συμπεράσματος κατά πόσον υπάρχει ή μη πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στην αγορά,
- προοπτικές εξέλιξης, σε κοινοτική κλίμακα, της ζήτησης, του συνόλου της παραγωγικής ικανότητας και των τιμών στη σχετική αγορά για την επόμενη πενταετία.

III. Περιγραφή της ενίσχυσης

- να αποδεικνύεται ότι οι δυσχέρειες της επιχείρησης αφορούν ειδικά αυτήν και δεν προκύπτουν από αυθαίρετη κατανομή των δαπανών στο πλαίσιο ομίλου,
- να διευκρινίζεται αν η επιχείρηση έχει ήδη λάβει ενίσχυση διάσωσης και, στην περίπτωση αυτή, να αναφέρεται η ημερομηνία έγκρισης και να επισυνάπτεται η έγγραφη δέσμευση του κράτους μέλους όσον αφορά την κατάρτιση σχεδίου αναδιάρθρωσης ή εκκαθάρισης,
- να διευκρινίζεται αν η επιχείρηση ή οι υπαγαπτικές της στις οποίες κατέχει ποσοστό τουλάχιστον 25 % του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου, έχουν ήδη λάβει ενίσχυσεις αναδιάρθρωσης ή ενισχύσεις που εδεωρούντο ως τέτοιες κατά το παρελθόν. Στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να αναφέρονται οι προηγούμενες σχετικές αποφάσεις της Επιτροπής,

- να διευκρινίζεται η μορφή της ενίσχυσης και το συνολικό ποσό του χρηματοοικονομικού πλεονεκτήματος που συνδέεται με την ενίσχυση,
- να διευκρινίζονται τα αντισταθμιστικά μέτρα που προτείνει το κράτος μέλος για την αντιμετώπιση των στρεβλωτικών επιπτώσεων της ενίσχυσης για τους ανταγωνιστές σε κοινοτική κλίμακα,
- να διευκρινίζονται όλες οι ενισχύσεις κάθε είδους που ενδέχεται να λάβει η επιχείρηση πριν από το τέλος της περιόδου αναδιάρθρωσης, εκτός εάν η ενίσχυση καλύπτεται από τον ισχύοντα κανόνα de-minimis

IV. Σχέδιο αναδιάρθρωσης

Το κράτος μέλος πρέπει να υποβάλει ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης σύμφωνα με τα σημεία 29 έως 47, που θα περιλαμβάνει κατ' ελάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

- παρουσίαση των διαφόρων υποθέσεων εξέλιξης της αγοράς, όπως προκύπτουν από τη μελέτη αγοράς,
- ανάλυση των λόγων στους οποίους οφείλονται οι δυσχέρειες της επιχείρησης,
- παρουσίαση της στρατηγικής που προτείνεται για την επιχείρηση για τα επόμενα χρόνια,
- περιγραφή των σχεδιαζόμενων μέτρων αναδιάρθρωσης με το κόστος καθενός απ' αυτά,
- συγκριτική αξιολόγηση των οικονομικών και κοινωνικών συνεπειών που θα έχει, σε τοπικό ή/και εθνικό επίπεδο, η εξαφάνιση της δικαιούχου επιχείρησης και η εκτέλεση του σχεδίου αναδιάρθρωσης,
- χρονοδιάγραμμα εφαρμογής των διαφόρων μέτρων και προθεσμία για την πλήρη εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης,
- ακριβής περιγραφή του χρηματοοικονομικών πτυχών της αναδιάρθρωσης:
 - χρησιμοποίηση των διαθέσιμων ιδίων κεφαλαίων,
 - πώληση περιουσιακών στοιχείων ή θυγατρικών για τη χρηματοδότηση της αναδιάρθρωσης,
 - χρηματοοικονομική δέσμευση των διαφόρων ιδιωτών μετόχων και των κυριοτέρων δανειοδοτικών τραπεζικών οργανισμών,
 - ύψος της παρέμβασης του κράτους και απόδειξη της αναγκαιότητας χορήγησης του σχετικού ποσού,
 - ενδεχόμενη χορήγηση επιστρεπτέων προκαταβολών ή προσθήκη ρήτρας βελτίωσης της χρηματοοικονομικής κατάστασης για την επιστροφή της ενίσχυσης.
- πρόβλεψη αποτελεσμάτων χρήσεως για τα πέντε επόμενα χρόνια με εκτίμηση της απόδοσης των ιδίων κεφαλαίων και ανάλυση ευαισθησίας βάσει διαφόρων σεναρίων,
- πρακτικά των συζητήσεων με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις της επιχείρησης σχετικά με τη σχεδιαζόμενη αναδιάρθρωση,
- επωνυμία του φορέα ή των φορέων και της ημερομηνίας εκπόνησης του σχεδίου αναδιάρθρωσης.

V. Δέσμευση του κράτους μέλους

Το κράτος μέλος πρέπει να αναλάβει τη δέσμευση να παρέχει, στις εκθέσεις για τις εγκεκριμένες ενισχύσεις αναδιάρθρωσης, κάθε χρήσιμη πληροφορία σχετικά με τις ενισχύσεις κάθε είδους που χορηγούνται στην επιχείρηση που λαμβάνει την ενίσχυση αναδιάρθρωσης, είτε σε πλαίσιο καθεστώτων είτε όχι, καθ' όλη την περίοδο της αναδιάρθρωσης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II**ΕΝΤΥΠΟ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΔΙΑΣΩΣΗΣ****Απαραίτητα στοιχεία σχετικά με την επιχείρηση:**

Επωνυμία της επιχείρησης:

Νομικό καθεστώς της επιχείρησης:

Τομέας δραστηριοτήτων της επιχείρησης:

Αριθμός εργαζομένων (σε ενοποιημένη βάση εφόσον είναι αναγκαίο):

Υψης των εξόδων εκμετάλλευσης και των χρηματοοικονομικών επιβαρύνσεων στο διάστημα των τελευταίων δώδεκα μηνών:

Ανώτατο ποσό του προβλεπόμενου δανείου:

Επωνυμία του δανειοδοτικού οργανισμού:

Δικαιολογητικά του απαιτούντα:

- τελευταία αποτελέσματα χρήσεως με ισολογισμό ή δικαστική απόφαση για κίνηση διαδικασίας ελέγχου στην επιχείρηση σύμφωνα με το εθνικό εταιρικό δίκαιο,
- δέσμευση του κράτους μέλους να υποβάλλει στην Επιτροπή εντός έξι μηνών, κατ' ανώτατο όριο, από την ημερομηνία έγκρισης της ενίσχυσης διάσωσης, σχέδιο αναδιάρθρωσης [ή σχέδιο εκκαθάρισης] ή απόδειξη για την ολοσχερή επιστροφή του δανείου και της ενίσχυσης,
- σχέδιο για τις κινήσεις ρευστών διαθεσίμων κατά το επόμενο εξάμηνο με αναφορά των ποσών που θα αποτελέσουν αντικείμενο βραχυπρόθεσμων δανείων,
- αντίγραφο της προσφοράς για τη χορήγηση δανείου στην προβληματική επιχείρηση, (δάνειο συνδεόμενο με την ενίσχυση διάσωσης), στην οποία θα πρέπει να διευκρινίζονται οι όροι καταβολής των δανειζόμενων ποσών και εξόφλησης,
- αντίγραφο του σχεδίου εγγύησης για τη λήψη του εν λόγω δανείου, εφόσον προβλέπεται εγγύηση του είδους αυτού.